

αστικές διεπαφές
(urban interfaces)
και
αστικός δημόσιος χώρος

Η έρευνα, **«αστικές διεπαφές (urban interfaces) και αστικός δημόσιος χώρος»** αποτελεί μια θεωρητική και εικαστική μελέτη των σύγχρονων αστικών χώρων όπως αυτοί επαναπροσδιορίζονται από τη δυναμική παρουσία και διάδραση των μέσων πληροφορίας, επικοινωνίας και ενημέρωσης (media), της τέχνης και της επιτέλεσης (performance).

Η έρευνα αναπτύσσει θεωρητικά τις έννοιες δημόσιος χώρος και αστικές διεπαφές και εξετάζει τους τρόπους με τους οποίους τα μέσα, η τέχνη και η επιτέλεση διαδρούν με τον δημόσιο χώρο και συμβάλουν στη συγκρότησή του και εστιάζει στη συλλογή οπτικοακουστικού υλικού για τις ανάγκες της μελλοντικής παραγωγής της εικαστικής εγκατάστασης «χώρος που υποφέρει - χώρος που φτιάχνεται».

Η εγκατάσταση, **«χώρος που υποφέρει - χώρος που φτιάχνεται»**, στοχεύει να καταστήσει εμφανή, με εικαστικά μέσα, την συμβολή των αστικών διεπαφών, μέσα, τέχνη και επιτέλεση (mediality, art, performativity) στη συγκρότησή του δημόσιου χώρου.

Το έργο συνίσταται σε ένα αρχιτεκτονικά διαμορφωμένο περιβάλλον, στο οποίο θα προβληθούν, με έμφαση την δημιουργική θέαση, ενότητες αρχαικού υλικού που αφορούν τους τρεις βασικούς άξονες των αστικών διεπαφών: υλικότητα, πληροφορία και επικοινωνία και επιτελεσματικότητα. Σκοπός της εγκατάστασης είναι να γίνουν αντιληπτές οι διαδικασίες με τις οποίες οι άνθρωποι στις πόλεις σχετίζονται με το περιβάλλον τους, με άλλους ανθρώπους αλλά και με τον εαυτό τους και τους τρόπους με τους οποίους απευθύνονται στις διάφορες προκλήσεις και τριβές που έχουν να κάνουν με «το δικαίωμα στην πόλη».

Από την έρευνα έχει παραχθεί ένα θεωρητικό κείμενο, έχουν προκύψει 186 φωτογραφίες, υψηλής ανάλυσης, οι οποίες απεικονίζουν πόλεις απ' όλο τον κόσμο ως επί το πλείστον κατά την περίοδο του εγκλεισμού 2020 με προβολική διάρκεια είναι 30-35 λεπτά και έχουν συλλεχθεί 25 σκηνές από αντίστοιχες ταινίες με προβολική διάρκεια περίπου 70 λεπτά.

Άννα Λάσκαρη

Εικαστικός καλλιτέχνης, επικεφαλής της έρευνας

Αστικές διεπαφές και αστικός δημόσιος χώρος: Μια εισαγωγή

Του Δρ. Άρη Καλαντίδη

Χώρος

Χώρος-πέραςμα και χώρος-στάση. Χώρος της αναπαράστασης, της φωτογραφίας, της, ζωγραφικής, του κινηματογράφου. Χώρος αστυνόμευσης και χώρος διεκδίκησης. Χώρος δημόσιος και χώρος ιδιωτικός. Προσωπικός και κοινόχρηστος. Χώρος υλικός και χώρος φαντασιακός. Χώρος πόθου, χώρος έρωτα. Συνάντησης. Χώρος αστικών διεπαφών.

Ας φανταστούμε κατ'αρχήν τον χώρο ως ένα μεγάλο κενό που μας περιβάλλει. Ένα τεράστιο δοχείο το οποίο γεμίζει από πόλεις και αγρούς, δρόμους, σπίτια κι ανθρώπους. Ένα διάστημα μέσα στο οποίο ζούμε, κινούμαστε, αγαπιόμαστε και πεθαίνουμε. Γεμίζει από τη φύση, το γεμίζουμε κι εμείς με τις πράξεις μας.

Μπορούμε όμως να φανταστούμε και τον χώρο διαφορετικά: όχι ως ένα κενό που το γεμίζουν σώματα, αλλά τον χώρο ως αυτό που δημιουργούν τα σώματα με τις σχέσεις τους. Σε αυτήν την θεώρηση ο χώρος δεν προϋπάρχει των σωμάτων, αλλά είναι αυτό που ορίζουν τα σώματα ανά πάσα στιγμή στις μεταξύ τους διεπαφές.

Ο δρόμος της ημέρας, απ'όπου περνούν κάθε μέρα χιλιάδες περαστικοί, και ο ίδιος δρόμος της νύχτας, σκοτεινός κι έρημος είναι ο ίδιος δρόμος; Η πόλη που σφύζει από ζωή και η έρημη πόλη της πανδημίας είναι η ίδια; Και ναι και όχι. Είναι ο ίδιος χώρος, με την έννοια πως η θέση του, οι πλάκες και η ασφαλτος, ο σχεδιασμός τους δεν άλλαξαν. Αλλά είναι και διαφορετικός χώρος γιατί οι πρακτικές των ανθρώπων που τον κάνουν αυτό που είναι έχουν αλλάξει. Αυτές είναι λοιπόν δυο διαφορετικές προσεγγίσεις του χώρου, οι οποίες δεν αποκλείουν η μία την άλλη, αντίθετα: μέσα από την ένταση που δημιουργείται ανάμεσά τους μπορούμε να κατανοήσουμε τον χώρο της. Χώρος-δοχείο και χώρος κοινωνικών αλληλεπιδράσεων και διεπαφών.

Η παρούσα εισαγωγή προσπαθεί να ρίξει φως ανάμεσα στις διάφορες θεωρήσεις για τον χώρο γενικά, αλλά και για τον δημόσιο χώρο συγκεκριμένα. Ιδιαίτερα στην περίοδο της πανδημίας ο δημόσιος χώρος ξαναμπήκε με ένταση στην συζήτηση: η σημασία, η ποιότητά του καθώς και η άνιση προσβασιμότητα σε αυτόν. Οι εικόνες των πόλεων πριν και μετά είναι ανατριχιαστικές στην ένταση τους.

Σε ένα πρώτο κομμάτι θα εισάγω θεωρίες του χώρου γενικά, πριν περάσω στην έννοια του δημόσιου χώρου ως

μια συγκεκριμένη μορφή χώρου, με τα χαρακτηριστικά και τις ιδιότητές της. Στα πλαίσια του όλου έργου, ενδιαφέρουν κυρίως οι διεπαφές (interfaces) και διαντιδράσεις (interactions) ανάμεσα όχι μόνον στους ανθρώπους και τις πρακτικές τους, αλλά ανάμεσα σε έμφυχα και άψυχα, αναπαραστάσεις και πρακτικές, βλέμμα και φαντασιακό.

Από τον χώρο στον τόπο και πίσω

Μια συζήτηση για τον χώρο και τον τόπο μοιάζει από πρώτη άποψη περιττή. Πρόκειται για λέξεις που χρησιμοποιούμε όλοι μας καθημερινά και μοιάζει να γνωρίζουμε τι εννοούμε. Ακριβώς όμως αυτή η καθημερινή χρήση των όρων κάνει πιο πολύπλοκη την ερμηνεία τους: Έτσι λέμε «στο χώρο μου» και εννοούμε «στο σπίτι μου», «ο τόπος μου» είναι πιο πολύ το μέρος από το οποίο προέρχομαι (εγώ ή οι πρόγονοί μου), ένας «νέος χώρος για τις τέχνες» είναι ένα κενό το οποίο γεμίζει με μια χρήση, «εκτός τόπου και χρόνου» είναι όποιος δεν έχει επαφή με την πραγματικότητα, «βρέθηκε κατάλληλος χώρος για το νέο εμπορικό κέντρο» σημαίνει πως βρέθηκε η κατάλληλη τοποθεσία για την ανοικοδόμησή του, το «τοπικός» το βρίσκουμε στην «τοπική αυτοδιοίκηση» και στις «τοπικές οργανώσεις» με έντοντες πολιτικές συνδηλώσεις, το ίδιο και στο «τοπικό και το παγκόσμιο», ενώ το επίθετο «χωρικός», σπάνιο στη γλώσσα της καθημερινότητας, ακούγεται σα να προέρχεται από τον επιστημονικό λόγο. Αυτές οι πολλές διαφορετικές χρήσεις, δε μας φέρνουν πιο κοντά σε μια συστηματική κατανόηση των όρων, αντίθετα αν προστεθούν στη συζήτηση και το τοπίο, η τοποθεσία, το μέρος ή η θέση τα πράγματα δυσκολεύουν ακόμη περισσότερο. Ας δεχτούμε καταρχήν πως η καθημερινή χρήση των λέξεων δεν συμπίπτει με τον τρόπο που αυτές χρησιμοποιούνται κι από την επιστημονική κοινότητα.

Σίγουρα όμως τα δυο δεν είναι και ανεξάρτητα ούτε είναι η καθημερινότητα και ο επιστημονικός λόγος απομωνομένα το ένα από το άλλο. Αλλά ακόμη και στον επιστημονικό λόγο δε μοιάζει να υπάρχει συμφωνία για το πώς χρησιμοποιούνται οι όροι. Μια αιτία μπορεί να είναι πως μέσα σε διαφορετικά πεδία και παραδόσεις οι όροι εξελίσσονται διαφορετικά - αλλιώς μιλούν οι καλλιτέχνες, οι κοινωνιολόγοι, οι αρχιτέκτονες, οι γεωλόγοι, οι ανθρωπολόγοι ή οι γεωγράφοι για τον τόπο και το χώρο. Ας κρατήσουμε λοιπόν κατ'αρχήν για της ανάγκες του παρόντος πως μιλάμε για το χώρο και τον τόπο στο πλαίσιο του συγκεκριμένου έργου. Θα μας βοηθήσει εδώ η οπτική της γεωγραφίας, γιατί «αν η ιστορία είναι η επιστήμη που μελετάει τον χρόνο, η γεωγραφία είναι αυτή που μελετά τον χώρο» όπως έλεγε και η Doreen Massey.

Η άλλη μεγάλη δυσκολία είναι πως σε διαφορετικές γλώσσες και κοινότητες οι όροι έχουν πολύ διαφορετικές συνδηλώσεις: χώρος/τόπος, space/place, Raum/Ort,

éspace/lieu δεν σημαίνουν απαραίτητα τα ίδια πράγματα και μπορεί να υπάρχουν σημαντικές επικαλύψεις μεταξύ τους. Προφανώς η γλωσσολογική ανάλυση των όρων δεν είναι αντικείμενο του παρόντος, αλλά πρέπει να αναφερθούν αυτές οι δυσκολίες στη χρήση και κατανόησή τους.

Πώς λοιπόν «να ξεδιαλύνει κανείς το εύρος των εννοιών που συνδέονται με τη λέξη 'χώρος', χωρίς να καθούμε σε κάποιο λαβύρινθο [...] συγχίσεων» όπως έλεγε ο γεωγράφος David Harvey;

Μια πρώτη δυνατότητα να βάλουμε λίγη τάξη στον λαβύρινθο είναι να διαβάσουμε τους δύο όρους μέσα από δυο διαφορετικές παραδόσεις στην γεωγραφία: της ουμανιστική και την υλιστική/Μαρξιστική. Η πρώτη επικεντρώνεται στην 'αίσθηση του τοπικού' και τον τρόπο που αυτή εκδηλώνεται. Ασχολείται με τον τόπο, τον οποίο βλέπει ως μια ξεχωριστή (και οριοθετημένη) τοποθεσία, και με τον τρόπο που αυτός ορίζεται από τις βιωμένες εμπειρίες των ανθρώπων. Αυτό που απασχολεί τη δεύτερη, τη Μαρξιστική, είναι ο τρόπος με τον οποίο ο χώρος παράγεται, εμπορευματοποιείται, πωλείται και καταναλώνεται.

Ο τόπος στην ουμανιστική παράδοση

Με επιρροές από τον υπαρξισμό και τη φαινομενολογία η ουμανιστική παράδοση αναζητά το νόημα της ανθρώπινης ύπαρξης και τη σχέση του με τον τόπο. Εδώ ο χώρος παραμένει αόριστος ενώ ο τόπος περιέχει πάντα ένα νόημα για τον παρατηρητή. Για χώρους μιλάμε στη γεωμετρία: οι χώροι έχουν επιφάνειες και όγκους: όπως χώρος είναι και το απέραντο διάστημα του σύμπαντος. Ο χώρος, σε αντίθεση με τον τόπο, δεν έχει νόημα. Θεωρητικοί όπως ο Yi-Fu Tuan αναλύουν τις σχέσεις των ανθρώπινων όντων με το περιβάλλον στην υλική του διάσταση, αλλά κυρίως συναισθηματικά και πνευματικά.

Αναπτύσσοντας τις έννοιες της τοποφιλίας και τοποφοβίας ο Tuan, δείχνει με ποιους τρόπους οι επιθυμίες και οι φόβοι των ανθρώπων τους συνδέουν με τους τόπους. Στόχος του είναι να αποκαλύψει τα κοινά παγκόσμια χαρακτηριστικά του τι σημαίνει να είναι κανείς μέσα στον κόσμο (being in the world). Συγκρίνει τον χώρο με την κίνηση και τον τόπο με τη στάση (ή την παύση). Παρατηρεί πως οι δυο έννοιες χρειάζονται η μια την άλλη για να οριστούν (που εξηγεί και τη μεγάλη δυσκολία στον ορισμό τους). Άλλοι, όπως ο Edward Relph, μιλούν για έλειψη τόπου (placenesses), κι αναζητούν τα ουσιαστικά συστατικά του τόπου και της έλλειψής του. Η προσέγγιση αυτή προσπαθεί να κατανοήσει τη σχέση ανάμεσα στον άνθρωπο και τον τόπο μέσα από την εμπειρία και το συναίσθημα. Κεντρική εδώ είναι η ιδέα

της αυθεντικότητας: οι άνθρωποι δημιουργούν αυθεντικές σχέσεις με τους τόπους, μια ειλικρινή και βαθιά σχέση μαζί τους. Η σχέση αυτή αλλοτριώνεται (ανάμεσα στα άλλα) μέσα από τα μνήτια που κάνουν τους χώρους να μοιάζουν ίδιοι και να προσφέρουν τις ίδιες δυνατότητες εμπειριών. Αυτή η μη αυθεντική σχέση σημαίνει «μια άγνοια της βαθύτερης και συμβολικής σημασίας του τόπου και μια ανικανότητα να εκτιμήσει κανείς την ταυτότητά του». Επίσης σημαντική είναι για τον Relph η διάκριση μέσα/έξω σε σχέση με την ταυτότητα: το να είναι κανείς μέσα στον τόπο σημαίνει πως του ανήκει και πως ταυτίζεται μαζί του. Όσο πιο βαθιά μέσα στον τόπο είναι κανείς τόσο πιο έντονη είναι και η ταύτιση μαζί του. Αντίστροφα ο χώρος είναι κάτι άμορφο και άπιαστο – κάτι που δεν μπορεί κανείς να ορίσει ή και να περιγράψει άμεσα. Κάθε φορά που πάμε να περιγράψουμε το χώρο αυτό που κάνουμε είναι να αναφερόμαστε σε συγκεκριμένους τόπους. Άλλες φαινομενολογικές προσεγγίσεις πάλι επικεντρώνονται στον τρόπο που ο χώρος γίνεται αντιληπτός από τον παρατηρητή στις πρακτικές της καθημερινότητας, στα όνειρα ή στην φαντασία.

Η ουμανιστική παράδοση ξεκινώντας από τη θέση πως ο οριοθετημένος τόπος είναι βασικός παράγοντας που παρέχει μια αίσθηση του 'ανήκειν' σε όσους κατοικούν σε αυτόν, προτείνει μια πολύπλοκη σχέση ανάμεσα στο χαρακτήρα συγκεκριμένων τόπων και στις ταυτότητες αυτών που τους κατοικούν – συνδέει δηλαδή την ταυτότητα του τόπου (έτσι που χρησιμοποιείται ο όρος στη διατριβή) με τις ταυτότητες των ανθρώπων.

Το πέρασμα από τον χώρο στον τόπο μπορούμε να τα κατανοήσουμε με πιο καθημερινά παραδείγματα: Ένα δωμάτιο, για παράδειγμα, είναι ένας χώρος τον οποίο οικειοποιούμαστε, του δίνουμε νόημα το κάνουμε τόπο, βάζοντας έπιπλα. Το ίδιο κάνουμε κάθε φορά που αντικαθιστούμε γεωγραφικές συντεταγμένες με ένα όνομα. Το όνομα προσδίδει νόημα για τους ανθρώπους: μετατρέπει τον χώρο σε τόπο. Ένας τόπος σ' αυτήν τη θεώρηση είναι ένας χώρος στον οποίο οι άνθρωποι έδωσαν νόημα: «a meaningful location», μια τοποθεσία με νόημα.

Κοντά στον τόπο είναι και το τοπίο, όρος όμως που αναφέρεται σε ένα κομμάτι της επιφάνειας της γης το οποίο τοι κοιτάζει κανείς από ένα σημείο. Το τοπίο περιέχει έτσι πάντα την έννοια της 'οπτικής'. Αναφέρεται στο σχήμα, την υλική τοπογραφία ενός κομματιού γης. Στις περισσότερες ερμηνείες του, ο παρατηρητής είναι έξω από το τοπίο. Αυτή είναι και η βασική διαφορά του από τον τόπο. Βρισκόμαστε μέσα στους τόπους ενώ τα τοπία τα παρατηρούμε απέξω. Δε ζούμε μέσα στα τοπία – τα κοιτάζουμε.

Μια συνηθισμένη κριτική σε αυτές τις προσεγγίσεις είναι πως συνήθως παραμένουν ανιστόρητες, καθώς μελετούν μόνο την «αιώνια» ανθρώπινη εμπειρία χωρίς να την εντάξουν

σε συγκεκριμένες ιστορικές στιγμές, στην οργάνωση της κοινωνίας ή τις πολιτισμικές διαφορές.

Ο χώρος στις υλιστικές/μαρξιστικές προσεγγίσεις

Ίσως ο πιο σημαντικός εκπρόσωπος της Μαρξιστικής παράδοσης είναι ο Henri Lefebvre, ο οποίος αναπτύσσει την ιδέα μιας «τριαλεκτικής» του χώρου: *éspace conçu*, (ο υλικός χώρος της εμπειρίας και της αντίληψης μέσα από τη φυσική αίσθηση) *éspace perçu* (αναπαράσταση του χώρου, ο χώρος όπως συλλαμβάνεται και αναπαρίσταται) και *éspace vécu* (οι χώροι της αναπαράστασης, ο βιωμένος χώρος των αισθήσεων, της φαντασίας και των νοημάτων που ενσωματώνονται στην καθημερινή ζωή). Για το Lefebvre ο απόλυτος χώρος δεν υπάρχει, γιατί μέσα από την κοινωνική δραστηριότητα γίνεται πάντοτε σχετικός και ιστορικός. Ο τόπος είναι μια ιδιαίτερη μορφή χώρου, μια μορφή που κατασκευάζεται μέσα από την ονομασία (βλ. και παραπάνω), αλλά και μέσα από πρακτικές και την φαντασία.

Μια άλλη τριάδα για να σκεφτούμε τον χώρο προτείνει ο David Harvey: τον χώρο ως απόλυτο, ως σχετικό και ως σχεσιακό. Ο απόλυτος χώρος υπάρχει ανεξάρτητα από την ύλη, είναι ο χώρος του Νεύτωνα και του Descartes, ο χώρος της ιδιωτικής ιδιοκτησίας, ο οριοθετημένος χώρος των κρατών, των διοικητικών ενοτήτων κλπ.. Η προσέγγιση του χώρου ως σχετικού προτείνει να τον καταλάβουμε ως σχέση ανάμεσα σε αντικείμενα, όπου η οπτική του παρατηρητή/της παρατηρήτριας παίζει κρίσιμο ρόλο. Ο σχεσιακός τόπος (δανεισμένος από το Leibniz) περιέχεται στα αντικείμενα, με την έννοια ότι κάθε αντικείμενο περιέχει και αναπαριστά στο εσωτερικό του σχέσεις με άλλα αντικείμενα – μια ιδιαίτερα χρήσιμη οπτική για να μελετηθεί ο πολιτικός ρόλος της συλλογικής μνήμης. Ο χώρος είναι ένα ή όλα αυτά ταυτόχρονα, ανάλογα με τις περιστάσεις και είναι ανάγκη να τον μελετούμε μέσα από τη διαλεκτική ένταση που δημιουργείται ανάμεσα σε αυτές τις τρεις του διαστάσεις.

Σε αντίθεση με την ουμανιστική παράδοση, οι υλιστικές προσεγγίσεις μιλούν για τις ανισότητες στους τρόπους με τους οποίους ο χώρος καταλαμβάνεται και χρησιμοποιείται από μέλη διαφορετικών ομάδων. Έτσι ο Castells όταν μιλάει για ένα «χώρο από ροές». Ένας τέτοιος χώρος με τη λογική της παγκόσμιας συσσώρευσης κεφαλαίου ισοπεδώνει τις τοπικές ταυτότητες μέσα από τη διοχέτευση ομοιογενών εικόνων, προϊόντων και τρόπου ζωής. Ο τόπος καταργείται από το χώρο. Μέσα από τις δυο παραδόσεις, μαρξιστική-υλιστική και ουμανιστική, μελετούνται αντίστοιχα ο χώρος και ο τόπος από διαφορετικές οπτικές. Αν και οι διαφορές ανάμεσα στις διάφορες προσεγγίσεις είναι σημαντικές, κρατώ εδώ κάποιους προσδιορισμούς για τον χώρο και τον τόπο που επανέρχονται

συνεχώς άρα που επηρεάζουν και την κατανόσή μας γι'αυτά:

Ο χώρος αναφέρεται σε γεωγραφικές συντεταγμένες, είναι αόριστος, άμορφος και άπιαστος, παράγεται και καταναλώνεται μέσα από οικονομικές διαδικασίες.

Οι υλιστικές προσεγγίσεις μιλούν για τις ανισότητες στους τρόπους με τους οποίους ο χώρος καταλαμβάνεται και χρησιμοποιείται από μέλη διαφορετικών ταξικών ομάδων.

Ο τόπος είναι μια ξεχωριστή και οριοθετημένη τοποθεσία, έχει όνομα και αυθεντικότητα και σχετίζεται με τη σταθερότητα. Στον τόπο δίνουν οι άνθρωποι νόημα. Μπορούμε να τον μελετήσουμε μέσα από την εμπειρία και το συναίσθημα και τον τρόπο που ορίζεται από τις βιωμένες εμπειρίες των ανθρώπων. Η έλλειψη ταυτότητας κι αυθεντικότητας γεννά μη-τόπους, ενώ ανάμεσα στο χαρακτήρα συγκεκριμένων τόπων και στις ταυτότητες αυτών που τους κατοικούν υπάρχουν πολύπλοκες σχέσεις.

Ο χώρος συγκρίνεται με την κίνηση και ο τόπος με τη στάση. Όμως ο τόπος μπορεί να είναι μια ιδιαίτερη μορφή χώρου, μια μορφή που κατασκευάζεται μέσα από την ονομασία, μέσα από πρακτικές και φαντασίες ή μπορεί χώρος και τόπος να αποκλείουν το ένα το άλλο.

Οι έννοιες του χώρου και τόπου θα πρέπει να ερευνηθούν η μία σε σχέση με την άλλη, καθώς και οι δύο συγκροτούνται μέσα από δίκτυα που εμπλέκουν ανθρώπους, πρακτικές, γλώσσα και αναπαραστάσεις. Το κύριο ερώτημα άλλωστε ως προς τις έννοιες χώρος και τόπος δεν είναι το τι σημαίνουν, αλλά το τι επιπτώσεις έχει η μία ή η άλλη κατανόσή τους. Έτσι βλέπουμε σήμερα προσεγγίσεις που προσπαθούν να γεφυρώσουν αυτές τις δύο παραδόσεις και προτείνουν να δούνε το χώρο και τον τόπο μαζί – όχι σε αντιπαράθεση. Ή όπως λέει ο Agnew ο «διαχωρισμός δε στέκει ούτε διανοητικά ούτε πολιτικά. Ο ένας όρος χρειάζεται τον άλλον για να αποκαλύψει όλο του το δυναμικό».

Σε όλες τις περιπτώσεις έχουμε να κάνουμε με ευριστικά σχήματα και περισσότερη σημασία έχει να καταλάβουμε τι επιπτώσεις έχει η μία ή η άλλη κατανόηση. Η κατανόηση του χώρου/τόπου ως «σχέση»(σχετικού/σχεσιακού) σημαίνει πως μελετούμε όχι μόνο πώς ο αυτό είναι προϊόντα κοινωνικών σχέσεων, αλλά πώς ως χώρος-μήτρα (matrix) έχουν τη δυνατότητα να παράγουν ή να αναπαράγουν αυτές τις σχέσεις.

Η συγκρότηση του χώρου/τόπου

Αν ο χώρος συγκροτείται μέσα από υλικές ή κοινωνικές σχέσεις (τις οποίες έχει και δυνατότητα να αναπαράγει) μια διερεύνηση για το χώρο (και εν συνεχεία για τον τόπο), θα αναζητά ποια είναι αυτά τα στοιχεία που τον συγκροτούν και πώς σχετίζονται μεταξύ τους. Ο Dieter Läßle προτείνει τα παρακάτω:

α) Το υλικό υπόστρωμα των κοινωνικών σχέσεων ως υλική έκφανση του κοινωνικού χώρου.

β) Οι κοινωνικές δομές δράσης και διάδρασης, καθώς και οι κοινωνικές πρακτικές που σχετίζονται με την παραγωγή, χρήση και οικειοποίηση του υλικού υποστρώματος. Αυτές οι κοινωνικές πρακτικές διαφέρουν ανάλογα με τις ιδιαίτερες τοπικές σχέσεις ισχύος και τάξεων, και χαρακτηρίζονται, με πολύπλοκους τρόπους, από τοπικές παραδόσεις και ταυτότητες.

γ) Το θεσμοθετημένο σύστημα κανόνων ως μεσάζον ανάμεσα στο υλικό υπόστρωμα και τις κοινωνικές πρακτικές (ιδιοκτησιακές σχέσεις, νομικούς κανονισμούς, σχεδιασμό, κοινωνικές και αισθητικές νόρμες). Σε αυτό το σύστημα διαπλέκονται διάφορα επίπεδα και χωρικές κλίμακες εξουσίας, και δ) Ένα σύστημα συμβόλων, σημείων και αναπαραστάσεων που συνδέεται με το υλικό υπόστρωμα.

Τα παραπάνω τέσσερα στοιχεία συνδέονται μεταξύ τους κυρίως μέσα από το υλικό υπόστρωμα (τον υλικό χώρο θα μπορούσαμε να πούμε) στο οποίο ο Läßle δίνει προνομιακή θέση. Σε αυτό καταγράφεται ο κοινωνικός χώρος, αλλά και αυτό είναι που τον αναπαράγει. Η υλική δομή του κοινωνικού χώρου είναι παράλληλα και μια αποκρυσταλλωμένη ιστορία, μια συλλογική μνήμη, μια «σιωπηλή και ακίνητη κοινωνία». Δε θα μπορούσαμε να καταλάβουμε το παρελθόν αν δεν το συντηρούσε το πλούσιο υλικό που μας περιβάλλει. Όμως και τα τέσσερα αυτά συγκροτητικά στοιχεία του χώρου διέπονται από μια χρονικότητα. Για να κατανοήσουμε το παρόν σε σχέση με το ιστορικό παρελθόν, χρειαζόμαστε μια ανάλυση των χωρικών και χρονικών εξελίξεων της κοινωνίας. Χρειαζόμαστε δηλαδή τόσο μια «δυναμική χωρική αντίληψη» όσο και μια «ιστορική ανασυγκρότηση κοινωνικο-χωρικών δομών» καθώς οι ιστορικά υπάρχουσες δομές είναι η ιστορική υλοποίηση παλαιότερων διαδικασιών, πρακτικών και αποφάσεων.

Τέλος, πέρα από αυτά τα τέσσερα συγκροτητικά στοιχεία του χώρου, η χωρική αντίληψη δεν εξαρτάται μόνον από τις αισθήσεις, αλλά και από μια πολυσύνθετη διαδικασία επιλογής, ερμηνείας και σύνθεσης, στην οποία η κοινωνικά δεδομένη κατανόηση του χώρου χρησιμεύει ως μέσο προσανατολισμού και επικοινωνίας. Τον χώρο, λέει ο Läßle, δεν μπορούν οι άνθρωποι να τον αντίληφθούν άμεσα, αλλά μόνο μέσα από αυτή τη διαδικασία σύνθεσης, κάτι σαν μια «σύνοψη των μεμονωμένων τόπων». Με αυτήν την παρατήρηση, ανάγει τον χώρο σε αφηρημένη οντότητα, κατανοητή μόνο μέσα από μια

νοητική διεργασία, σε αντίθεση με τους τόπους που είναι συγκεκριμένοι. Με αυτήν την έννοια καμιά έκφανση της ανθρώπινης ύπαρξης δεν μπορεί να είναι α-χωρική. Ο χώρος είναι παράλληλα δομημένη ύλη (με κανόνες, πρακτικές, σύμβολα κλπ.) και προϊόν σύνθεσης στην ανθρώπινη αντίληψη.

Και στις δύο περιπτώσεις – στην υλική και μη υλική διάσταση του χώρου – έχουμε να κάνουμε με κοινωνικές πρακτικές. Δεν πρόκειται δηλαδή για στατικά μεγέθη, αλλά για διαδικασίες που παράγονται διαρκώς μέσα από ανθρώπινες πρακτικές και που διαποτίζονται από σχέσεις εξουσίας, στοιχείο κάθε σχέσης. Καθώς οι πρακτικές της καθημερινότητας έχουν πέραν αυτού την ιδιαιτερότητα της επανάληψης και της ρουτίνας, συνεπάγεται πως και οι χώροι που παράγονται από αυτές θα συγκροτούνται ξανά και ξανά με τον ίδιο τρόπο.

Οι πρακτικές όμως προϋποθέτουν δρώντα υποκείμενα, σώματα με δική τους ταυτότητα: τάξη, φύλο, σεξουαλικότητα, προέλευση κ.λπ. Σε αυτά τα σώματα εγγράφονται οι κοινωνικές νόρμες, μια διαδικασία που περιγράφεται από τον Bourdieu ως habitus. Τα δρώντα υποκείμενα όμως, δεν επαναλαμβάνουν ρουτίνες χωρίς αποκλίσεις. Η συσχέτιση ή αντιπαράθεσή τους με άλλα σώματα (συμπεριλαμβανομένης και της σωματικής έλξης ή άπωσης), προκαλεί μεταβολές στις δικές τους πρακτικές. Επίσης οι άνθρωποι έχουν τη δυνατότητα να σκεφτούν πάνω στο habitus τους και μέσα από συνειδητές επιλογές να αμφισβητήσουν τις πρακτικές τους. Η μορφή που θα πάρουν αυτές οι μεταβολές εξαρτάται ανάμεσα σ'άλλα κι από τις σχέσεις εξουσίας όσων εμπλέκονται. Όμως αποκλίσεις από τις (θεσμοθετημένες) χωρικές πρακτικές μπορεί να είναι πολύ συνειδητές και να έχουν ως στόχο να αμφισβητήσουν τις πρακτικές που έχουν γίνει νόρμα (π.χ. η κατάκτηση γυναικείων δημόσιων χώρων από το γυναικείο κίνημα).

Τον χώρο τον αντιλαμβανόμαστε μέσα από τις αισθήσεις – όχι μόνον την όραση, αλλά και την όσφρηση, την ακοή και την αφή. Μέσα από την αντίληψη μέσα από τις αισθήσεις μπορεί να γεννηθεί κάτι που ονομάζουμε ατμόσφαιρα, η δυνατότητα που έχουν χώροι να επηρεάζουν το θυμικό μας. Όμως πρόκειται για πολύ επιλεκτικές διαδικασίες, καθώς οι άνθρωποι επιλέγουν μέσα από έναν τεράστιο αριθμό ερεθισμάτων. Και πάλι το habitus μας επηρεάζει τον τρόπο που θα γίνει αυτή η επιλογή. Έτσι, ο ήχος ενός αυτοκινητόδρομου τον κάνει αντιληπτό ως χώρο, η μυρωδιά ενός κήπου το ίδιο – ακόμη κι αν δεν είναι ορατά. Η σύνθεση όλων αυτών στο μυαλό μας μπορεί να γίνεται μέσα από τις αισθήσεις, μέσα από τη μνήμη ή μέσα από την αφαιρετική σκέψη, τρεις διαδικασίες σύνθεσης που στην πραγματικότητα δεν είναι χωριστές μεταξύ τους.

Πέρα από το φύλο και την τάξη, που ίσως είναι οι δυο διαστάσεις που έχουν μελετηθεί περισσότερο σε σχέση

με το habitus, πρέπει να μελετηθεί πώς εμπλέκονται άλλες ανισότητες στη διαδικασία συγκρότησης χώρου ή πώς γίνονται διακρίσεις απέναντι σε άλλες κοινωνικές ομάδες λόγω της προέλευσης και της φυλής τους, της θρησκείας τους, του σεξουαλικού τους προσανατολισμού, των διανοητικών ή σωματικών τους δυνατοτήτων. Η ανισότητα αυτή είναι σε πολλά επίπεδα. Ήδη η πρόσβαση που έχουν διαφορετικοί άνθρωποι στα κοινωνικά αγαθά είναι άνιση. Έτσι άτομα που ανήκουν σε ανώτερες κοινωνικές τάξεις έχουν περισσότερες δυνατότητες συγκρότησης χώρου και οι άντρες περισσότερες από τις γυναίκες. Ακόμη και οι έννοιες κοντά-μακριά έχουν πολύ διαφορετική σημασία για διαφορετικές ομάδες διαφορετικής κινητικότητας. Μπορεί να συγκροτείται χώρος μέσα από διαφορετική προσβασιμότητα σε πόρους και από το habitus, αλλά οι προτιμήσεις εξαρτώνται κι από την ατμόσφαιρα. Έτσι οι ατμόσφαιρες είναι ιδεολογικές πραγματικότητες που συγκαλύπτουν τις ανισότητες στη συγκρότηση χώρου και επίσης εξασφαλίζουν την συναίνεση των διαδικασιών αποκλεισμού.

Μπορεί οι τόποι να γεννούνται μέσα από τοποθετήσεις, αλλά μέσα από τη συμβολική δύναμη που έχουν αυτές, μπορεί να εξακολουθήσουν να υπάρχουν για κάποιο χρόνο ανεξάρτητα από αυτές. Ακόμη και να αφαιρεθεί η πινακίδα στην είσοδο του χωριού π.χ. δεν παύει ο τόπος να υπάρχει. Ή μπορεί ένα κτίριο να κατεδαφιστεί ή να αλλάξει λειτουργία, στο μυαλό των ανθρώπων μπορεί όμως να εξακολουθεί να υπάρχει και να λειτουργεί και ως σημείο αναφοράς. Η συγκρότηση του χώρου δηλαδή γεννά συστηματικά τόπους, όπως και οι τόποι είναι αυτοί που κάνουν δυνατή τη γέννηση του χώρου. Αν δεν υπάρχουν τόποι, η έννοια του χώρου μπορεί μόνον να χρησιμοποιηθεί μεταφορικά. Ο τόπος είναι μια θέση, ένα σημείο που μπορεί να ονομαστεί, που είναι μοναδικό και που συνήθως ορίζεται γεωγραφικά.

Αίσθηση του τοπικού και ταυτότητα του τόπου/χώρου

Από τις πιο σημαντικές συμβολές στην κατανόηση του τόπου και του χώρου μαζί είναι αυτή της Αγγλίδας γεωγράφου Doreen Massey, η οποία προτείνει μια συνεκτική θεωρητική προσέγγιση του τόπου, που θα επιτρέπει προοδευτικές πολιτικές πρακτικές.

Κύριο θέμα της είναι η προσπάθεια να σκεφτούμε την ταυτότητα του τόπου όχι ως κάτι συντηρητικό, που γεννά τοπικισμούς και αποκλεισμούς, αλλά ως κάτι ανοιχτό και δυναμικό που απαντά στην ανάγκη του ανθρώπου να ανήκει κάπου, που επιτρέπει ταυτόχρονα ένα άνοιγμα στον κόσμο.

Μια τέτοια, προοδευτική θεώρηση σημαίνει πως:

α) Δεν υπάρχει μία και μοναδική ταυτότητα του τόπου την οποία μοιράζονται όλοι, αλλά πολλαπλές.

β) Δεν υπάρχει σύμπτωση ανάμεσα στις έννοιες τόπος και κοινότητα. Υπάρχουν κοινότητες (θρησκευτικές, πολιτικές κλπ.) που δεν βασίζονται στον κοινό τόπο, αλλά αντίστροφα και πολλαπλές κοινότητες στον ίδιο τόπο. Η ταυτότητα του τόπου για μια γυναίκα σε ένα χωριό ανθρακωρύχων θα είναι διαφορετική από αυτή ενός άντρα.

γ) Ο κάθε τόπος (και η ταυτότητά του) συνδέεται με άλλους τόπους. Η παρουσία άλλων τόπων μέσα στον τόπο – άνθρωποι, αντικείμενα ή ιδέες που έχουν έρθει από αλλού – δεν μας επιτρέπει να σκεφτόμαστε την ταυτότητα του τόπου σε απομόνωση.

Αυτό προϋποθέτει έναν άλλον τρόπο κατανόησης του ίδιου του τόπου: ως μια αλληλοτομία κοινωνικών σχέσεων – από τοπικές μέχρι παγκόσμιες – που συναντώνται σε μια συγκεκριμένη τοποθεσία σε μια συγκεκριμένη χρονική στιγμή. Ο τόπος δηλαδή δεν μπορεί να είναι στατικός, καθώς οι κοινωνικές σχέσεις που τον συγκροτούν μεταβάλλονται συνεχώς. Δεν είναι απαραίτητο να κατανοούμε τον τόπο με ξεκάθαρα γεωγραφικά όρια που διαχωρίζουν ποιές/ποιό είναι μέσα και ποιές/ποιό έξω, αν και τα όρια μπορεί να είναι πολιτικά ή ερευνητικά απαραίτητα.

Οι τόποι δεν έχουν παγιωμένες, μοναδικές ταυτότητες αλλά πολλαπλές που συνυπάρχουν και διαμορφώνονται μέσα από διαρκείς εσωτερικές συγκρούσεις. Ακόμη και ο τρόπος που διαφορετικές ομάδες νοηματοδοτούν το παρελθόν, κατανοούν το παρόν και σχεδιάζουν το μέλλον μπορεί να προκύπτουν από τέτοιες συγκρούσεις. Οι τόποι δεν παύουν να είναι μοναδικοί. Οι κοινωνικές σχέσεις που τους συγκροτούν είναι κι αυτές γεωγραφικά διαφοροποιημένες. Η παγκοσμιοποίηση παράγει άνιση ανάπτυξη που διαμορφώνει τον κάθε τόπο διαφορετικά. Το μίγμα των κοινωνικών σχέσεων – τοπικών ή παγκόσμιων – θα είναι διαφορετικό και θα παράγει διαφορετικά αποτελέσματα σε κάθε τόπο. Ο κάθε τόπος είναι διαφορετικός γιατί έχει διαφορετικά συσσωρευμένη ιστορία – μια ιστορία που αποτελείται από απανωτά στρώματα τοπικών και παγκόσμιων σχέσεων.

Έχουμε κάθε λόγο να σκεφτόμαστε μαζί το χώρο, το χρόνο και τον τόπο:

Αν κατανοήσουμε το χώρο ως ένα «χωροχρόνο» τεσσάρων διαστάσεων, όχι μόνον ως αφηρημένη διάσταση αλλά ως την ταυτόχρονη συνύπαρξη κοινωνικών σχέσεων σε όλες τις γεωγραφικές κλίμακες – από τον προσωπικό χώρο του σπιτιού μέχρι τις παγκόσμιες διασυνδέσεις – με τον ίδιο τρόπο μπορούμε να ξανασκεφτούμε και τον τόπο:

Ο τόπος διαμορφώνεται από αυτές τις διασυνδέσεις

που αλληλοεπιδρούν σε μια συγκεκριμένη τοποθεσία. Η μοναδικότητα του κάθε ξεχωριστού τόπου διαμορφώνεται μερικώς μέσα από τις ιδιαιτερότητες των αλληλεπιδράσεων που προκύπτουν σε αυτήν την τοποθεσία (πουθενά αλλού δεν θα προκύψει το ίδιο ακριβώς μίγμα) και μερικώς γιατί η συνάντηση αυτών των κοινωνικών σχέσεων σε αυτήν την τοποθεσία (η μερικώς τυχαία αντιπαράθεσή τους) θα έχει με τη σειρά της νέες κοινωνικές επιπτώσεις, λέει η Massey. Καθώς όμως οι κοινωνικές σχέσεις διαποτίζονται από σχέσεις δύναμης, συγκροτούν «γεωμετρικές δυνάμεις» στον χωροχρόνο.

Ποιος δημόσιος χώρος

Από τα παραπάνω προκύπτει πως έχουμε πολλαπλούς τρόπους κατανόησης του χώρου, αλλά ως εκ τούτου κι αυτού που ονομάζουμε δημόσιο χώρο:

Μπορούμε να κατανοήσουμε τον δημόσιο χώρο με όρους ιδιοκτησίας, ως έναν τόπο που ανήκει στο δημόσιο. Εδώ διαχωρίζεται σαφώς από τον ιδιωτικό χώρο, χώρο που έχει ιδιοκτήτη άλλο από το δημόσιο: άτομα, επιχειρήσεις, οργανώσεις, κ.λπ. Ο νεοφιλελευθερισμός στοχεύει ανάμεσα στ' άλλα στην ιδιωτικοποίηση του δημόσιου χώρου, δηλαδή στην αλλαγή του ιδιοκτησιακού καθεστώτος. Εδώ πρόκειται κυρίως για τις δυνατότητες κέρδους που μπορούν να προκύψουν από τον χώρο ως εμπόρευμα (βλ. παραπάνω την τριαλεκτική του χώρου από τον Lefebvre).

Ένας δεύτερος τρόπος με τον οποίο μπορούμε να κατανοήσουμε τον δημόσιο χώρο, είναι με όρους προσβασιμότητας: δημόσιος είναι ο χώρος στον οποίο έχουν πρόσβαση όλοι και όλες, ανεξάρτητα από το ιδιοκτησιακό καθεστώς. Με αυτήν την έννοια, δημόσιος μπορεί να είναι και ένας χώρος που ανήκει σε ιδιώτη, αλλά είναι ανοιχτός στο κοινό με ή χωρίς διακρίσεις. Εδώ η έννοια του δημοσίου προκύπτει από την χρήση του. Έτσι, ακόμη και μια ιδιωτική, αλλά ανοιχτή στο κοινό βιβλιοθήκη, είναι δημόσια ως κοινόχρηστη. Όμως η πρόσβαση στον δημόσιο χώρο είναι πάντα άνιση: το φύλο, η προέλευση, η σεξουαλικότητα, η κοινωνική τάξη βάζουν όρια στο ποιοι/ποιες και πότε μπορούν να έχουν πρόσβαση στους κοινόχρηστους χώρους.

Τα τελευταία χρόνια η συζήτηση αναφέρεται ολοένα και περισσότερο στους δημόσιους χώρους ως «κοινά», κυρίως σε σχέση με την «περίφραξη» τους και τον περιορισμό της προσβασιμότητά τους. Οι περίφημες «περιφράξεις» (enclosures) της Αγγλίας ήταν μια διαδικασία πολλών αιώνων με την οποία σταδιακά περιφράχθηκε η ιδιοκτησία των γαιοκτημόνων, αφαιρώντας από τους υπόλοιπους το καθιερωμένο από τον μεσαίωνα δικαίωμα στην πρόσβαση και στην χρήση της γης. Το «κοινό» (the common) ήταν παραδοσιακή παραχώρηση του μεγαλογαιοκτημόνα (κυρίως αλλά όχι αποκλειστικά μέλους

της αριστοκρατίας) σε κατοίκους της υπαίθρου, που τους επέτρεπε να χρησιμοποιούν εκτάσεις για καλλιέργεια, κυνήγι, ψάρεμα, συλλογή ξύλου κ.ά. σχεδόν αποκλειστικά για δική τους κατανάλωση. Ο όρος «περίφραξη» έχει χρησιμοποιηθεί συχνά και για τις πιο πρόσφατες ιδιωτικοποιήσεις δημόσιας γης στο πλαίσιο νεοφιλελεύθερων πολιτικών.

Όμως ο δημόσιος χώρος υπάρχει και ως τόπος πολιτικών διεκδικήσεων. Είναι η μία διάσταση της δημόσιας σφαίρας, εκεί που συγκροτείται η δημοκρατία. Δημόσιος χώρος, δημόσια σφαίρα και κοινωνία των πολιτών αλληλεξαρτώνται. Όμως ο δημόσιος χώρος είναι και ο χώρος της αστυνόμευσης, όπως είναι ταυτόχρονα ο χώρος διαμαρτυρίας και της αμφισβήτησης, ο χώρος άρθρωσης και διεκδίκησης αιτημάτων, ο χώρος των συγκρούσεων: είναι ο εξ ορισμού πολιτικός χώρος.

Τέλος, αν κατανοήσουμε τον χώρο/τόπο ως συγκροτούμενο μέσα από κοινωνικές σχέσεις, τότε ο δημόσιος χώρος είναι ο κατεξοχήν χώρος που συγκροτείται μέσα από τυχαίες συναντήσεις με τον/την «άγνωστο άλλο/άγνωστη άλλη». Αυτό χρειάζεται εξήγηση: Δεν περιμένουμε να δούμε έναν απρόσκλητο άγνωστο στον ιδιωτικό μας χώρο, αλλά θεωρούμε δεδομένο ότι θα πέσουμε πάνω σε αγνώστους σε δρόμους, πλατείες και πάρκα - αλλά και σε μπαρ, καταστήματα ή λεωφορεία. Ο δημόσιος χώρος, σε αυτή τη συγκεκριμένη αντίληψη, αφορά λιγότερο την ιδιοκτησία και τα δικαιώματα πρόσβασης, και περισσότερο έναν χώρο που έχει τη δυνατότητα να μας φέρει αντιμέτωπους με ανθρώπους που δεν γνωρίζουμε - όχι προγραμματισμένα, αλλά κατά τύχη.

Δημόσιος χώρος και πανδημία

Ταινίες, φωτογραφίες, βιβλία - τα πολιτιστικά προϊόντα έχουν την ικανότητα να μας βάζουν μέσα στον τόπο, να μας κάνουν να νιώθουμε μέρος του. Αυτή είναι και η έννοια που συνήθως αντιπαράτίθεται με την παγκοσμιοποίηση, καθώς η υποτιθέμενη ομογενοποίηση που αυτή προκαλεί, μας κάνει να χάνουμε αυτήν την 'αίσθηση' του τόπου. Η αίσθηση του τοπικού (sense of place), αφορά τα συναισθήματα που τρέφουν οι άνθρωποι για τους τόπους, όπως και το ρόλο που παίζει ο τόπος στην ατομική ή ομαδική ταυτότητα.

Όμως οι τόποι είναι ταυτόχρονα τοπικό αλλά και επίμονα μη τοπικοί, με την έννοια πως εξωτερικές δυνάμεις εισβάλλουν στην αντικειμενικές και υποκειμενικές πλευρές της τοπικής ζωής, σε έναν αλληλοεξαρτώμενο κόσμο. Έτσι κάθε μέρος είναι ταυτόχρονα μοναδικό και ξεχωριστό, αλλά και μοιράζεται χαρακτηριστικά με μυριάδες άλλα μέρη με τα οποία συνδέεται σε όλον τον κόσμο. Κοιτάζοντας τον κόσμο ως αποτελούμενο από τόπους, βλέπουμε συνδέσεις και σχέσεις, βλέπουμε νοήματα και εμπειρίες.

Πρέπει να καταλάβουμε τον τόπο ως συνδεδεμένο με άλλους ανά τον κόσμο, σε συνεχώς εξελισσόμενα κοινωνικά, πολιτιστικά και φυσικά (περιβαλλοντικά) δίκτυα.

Οι τόποι γίνονται κατανοητοί μέσα από τους δρόμους που οδηγούν μέσα τους ή έξω από αυτούς. Ο τρόπος που κατανοούμε τον τόπο, το νόημα που του δίνουμε βρίσκεται μέσα στο πλαίσιο μιας συγκεκριμένης κουλτούρας, έχει άμεση σχέση με το φύλο, την σεξουαλικότητα, την τάξη ή τη φυλή μας. Ο τόπος δεν είναι μόνον αντικείμενο, αλλά και ένας τρόπος κατανόησης του κόσμου.

Ακόμη και τα κτίρια, τα πάρκα, τα δέντρα είναι κοινωνικά προϊόντα. Αυτή η αντιμετώπιση κι αν μοιάζει αυτονόητη, είναι ότι μας επιτρέπει να μελετήσουμε τις κοινωνικές σχέσεις σε σχέση με το χώρο.

Η πανδημία του COVID-19 έδειξε με πολύ έντονο τρόπο πόσο συνδέονται μεταξύ τους όλες οι πτυχές της πόλης. Κατέδειξε ανάμεσα στ' άλλα και την σχέση ανάμεσα στον ιδιωτικό και τον δημόσιο χώρο. Στο πλαίσιο της πανδημίας (αυτό ισχύει και για άλλες επιδημίες) είναι ακριβώς αυτή η τυχαία συνάντηση με τον δυνητικά μολυσμένο άλλο, που εκλαμβάνεται ως απειλή. Και αυτό θα μπορούσε να είναι μια σοβαρή απειλή για τον τρόπο που ζούμε μαζί.

Η πανδημία μας υπενθυμίζει ότι έχουμε σώματα. Η «συνάντηση με τον άλλον/την άλλη» δεν είναι αφηρημένη, είναι σωματική. Η εγγύτητα και η απόσταση είναι το κλειδί. Η απόσταση όσων κυκλοφορούν απομονωμένα στα Ι.Χ. τους ή αντιστρόφως η εγγύτητα των επιβατών στο λεωφορείο είναι πολύ διαφορετικά πράγματα με δραματικά διαφορετικά αποτελέσματα για την υγεία. Είναι οι σωματικές μας λειτουργίες – που τόσο πολύ μας αρέσει να ξεχνάμε – που μας κάνουν απειλή: ο βήχας, το φτέρνισμα, η αναπνοή μας, ο ιδρώτας μας. Οι συναντήσεις σε δημόσιο χώρο είναι συναντήσεις σωμάτων. Και τα σώματα έχουν ικανότητες και αναπηρίες, τα σώματα έχουν φύλα και επιθυμίες, έχουν ηλικία και έχουν παθήσεις. Το αφηρημένο «άτομο» που χρησιμοποιείται ως μονάδα σε κάθε διαμόρφωση πολιτικής δεν είναι τελικά τόσο αφηρημένο. Η πανδημία αυτό το κάνει οδυνηρά σαφές.

Είναι αδύνατο να κατανοήσουμε τον δημόσιο χώρο χωρίς τον να τον συσχετίσουμε με τον ιδιωτικό. Ενώ ο ιδιωτικός χώρος «το σπίτι» είναι ένα ασφαλές μέρος για κάποιους, υπό ορισμένες προϋποθέσεις, αποτελεί απειλή για άλλες/άλλους – κυρίως γυναίκες, εφήβους, παιδιά και queer άτομα.

Συστημικά άνισες έμφυλες σχέσεις, το συνεχές υπαρξιακό άγχος ή η οικονομική ανασφάλεια είναι σίγουρα μερικές από τις αιτίες αυτής την βία στον ιδιωτικό χώρο. Αυτά σε συνδυασμό με τον περιορισμό στο σπίτι και τον σχετικό ή απόλυτο αποκλεισμό από τον δημόσιο χώρο, βρίσκονται πίσω από αυτήν την άλλη επιδημία, την επιδημία οικιακής βίας. Η σχέση των ανθρώπων με τον δημόσιο χώρο εξαρτάται από τη σχέση τους με τον ιδιωτικό χώρο και το αντίστροφο.

Αυτό που καθιστούν σαφές τα παραπάνω είναι η βαθιά, δομικά άνιση σημασία του δημόσιου χώρου για διαφορετικούς ανθρώπους και κοινωνικές ομάδες. Αντί να είναι ο μεγάλος ισοσταθμιστής, η πανδημία εκθέτει και επιδεινώνει τα υπάρχοντα ρήγματα της κοινωνίας, και ο χώρος, ιδιωτικός και δημόσιος, είναι εκεί όπου όλα αυτά εκδηλώνονται:

Οι οικογένειες που ζουν μαζί σε μικροσκοπικά διαμερίσματα έχουν μια πολύ διαφορετική ανάγκη για δημόσιο πάρκο από μια οικογένεια σε μια προαστιακή βίλα. Τα αδέρφια που μοιράζονται έναν μόνο υπολογιστή στο σπίτι για να μπορούν να παρακολουθούν διαδικτυακά μαθήματα χρειάζονται τη δημόσια βιβλιοθήκη περισσότερο από εκείνα που έχουν έναν υπολογιστή το καθένα.

Οι άνθρωποι που δεν μπορούν να αντέξουν οικονομικά ένα αυτοκίνητο εξαρτώνται περισσότερο από τα μέσα μαζικής μεταφοράς από εκείνους με δύο αυτοκίνητα στο νοικοκυριό. Οι γυναίκες που ζουν υπό τη απειλή συνεχούς βίας στο σπίτι, μπορεί να βιώσουν τον δημόσιο χώρο ως πιο ασφαλή από την ιδιωτικότητα του σπιτιού τους. Και για όσους δεν έχουν καν σπίτι – ο δημόσιος χώρος είναι το μόνο που απομένει.

Οι μεταλλαγές του δημόσιου χώρου μέσα στην πανδημία, οι περιορισμοί στην προσβασιμότητα σε αυτόν, η εν δυνάμει απειλή που αποτελεί κάθε συνάντηση με αγνώστους έδειξαν για άλλη μια φορά πόσο περίπλοκες είναι όλες αυτές οι πτυχές και πόσο συνδέονται μεταξύ τους.

Η εικόνα – είτε η κινούμενη είτε η στατική – μας μεταφέρει ένα μόνον κομμάτι του χώρου: την αναπαράσταση, τον χώρο όπως διαμορφώνεται σε μια πολυσύνθετη σχέση ανάμεσα σ'αυτήν που κρατάει την κάμερα και σ'αυτόν που κοιτάζει την εικόνα. Ένα έργο όπως αυτό παίζει με την αμφισημία του χώρου, του χώρου του έρωτα, του χώρου της βίας, τον χώρο της αστυνόμευσης, τον υλικό χώρο, τον φαντασιακό χώρο, τον ψηφιακό χώρο. Τον χώρο της εικόνας. Τον άδειο χώρο και τον χώρο που σφύζει από ζωή.

Τον χώρο-δοχείο και τον χώρο των «αστικών διεπαφών».

Συντελεστές:

Ιδέα, εκτέλεση, υπεύθυνη ερευνητικού έργου, έρευνα φωτογραφιών:
Άννα Λάσκαρη

Έρευνα ταινιών:
Παναγιώτης Ευαγγελίδης, Κώστας Κωστάκος [Old Boy]

Συγγραφή θεωρητικού κειμένου:
Άρης Καλαντίδης

Γραφιστικά:
Ηλιάννα Αλεξάνδρου

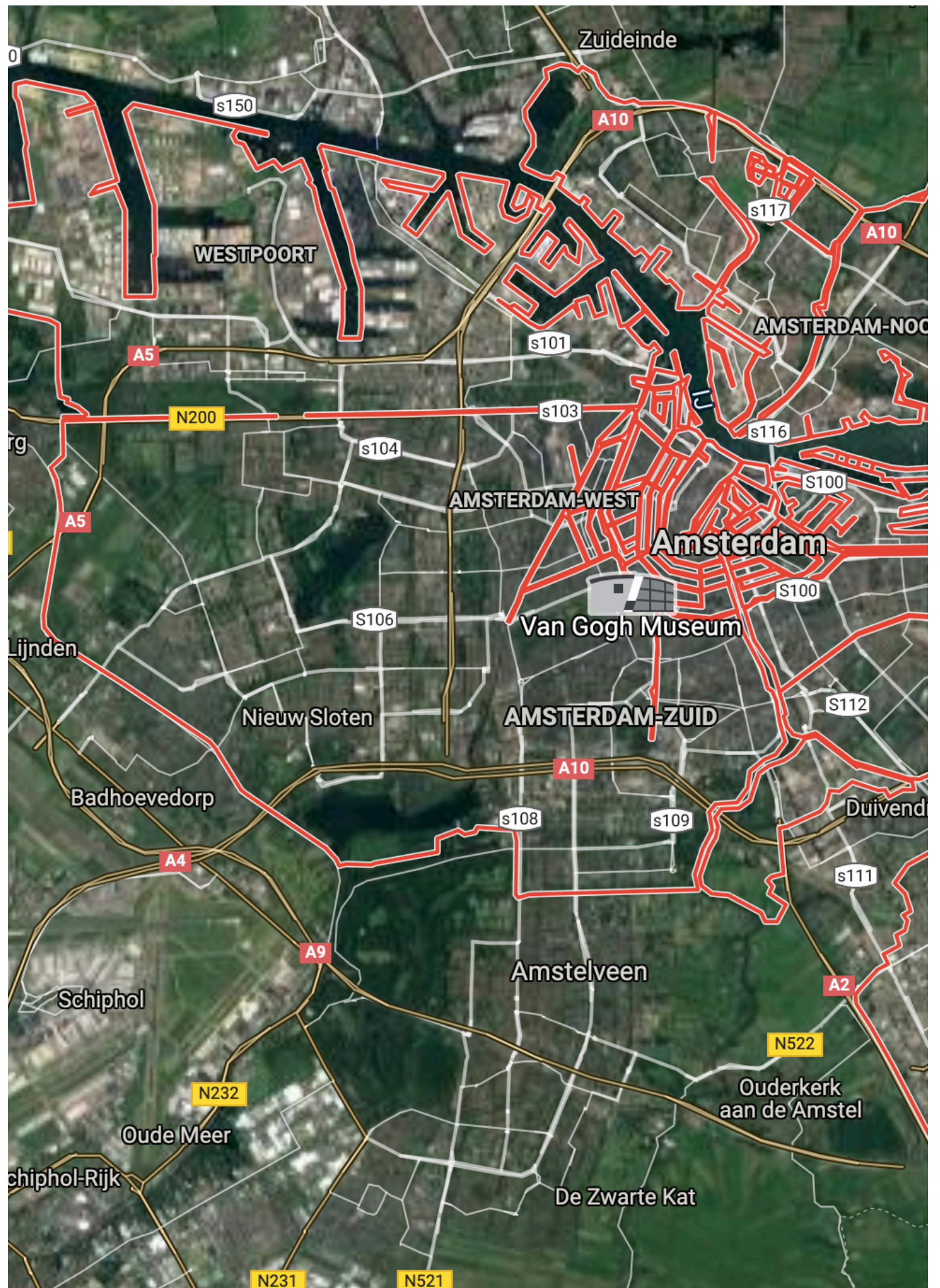
Οργάνωση, εκτέλεση και συντονισμός δράσης:

p o l k a d • t
p r o d u c t i o n s

PHOTO
GRA
PHIC

φωτογραφικό αρχείο

RE
CORDS

A

FRI

CA

CONGO, BENI, NORD-KIVU

MONUSCO | CC BY-SA 2.0 via Wikimedia Commons

GHANA

NDAHIRO DERRICK | CC BY-SA 4.0 via Wikimedia Commons

SOUTH AFRICA, CAPE TOWN

DISCOTT | CC BY-SA 4.0 via Wikimedia Commons

SOUTH AFRICA, CAPE TOWN

NDAHIRO DERRICK | CC BY-SA 4.0 via Wikimedia Commons

SOUTH AFRICA, CAPE TOWN

ASHRAF HENDRICKS/GROUNDUP |
CC BY-SA 4.0 via Wikimedia Commons

SOUTH AFRICA, CAPE TOWN

ASHRAF HENDRICKS/GROUNDUP |
CC BY-SA 4.0 via Wikimedia Commons

SOUTH AFRICA

CC0 Public Domain

UGANDA

NDAHIRO DERRICK | CC BY-SA 4.0 via Wikimedia Commons

UGANDA

OWULA KRAKPO | CC BY-SA 4.0 via Wikimedia Commons

A

SI

A

ARMENIA, ASHTARAK

VARDAN HARUTYUNYAN | istockphoto

AZERBAIJAN, BAKU

ALIZADA STUDIOS | istockphoto

CHINA, SINGAPORE

ASHER KOH | istockphoto

CHINA, HONG KONG

DEREK YUNG | istockphoto

CHINA, SINGAPORE

ASHER KOH | istockphoto

CHINA, BEIJING

VESA NISKANEN | istockphoto

CHINA, SHANGHAI

BRANDON GOH | istockphoto

CHINA, SHANGHAI

ROBERT WAY | istockphoto

CHINA, WUHAN

JULIEN VIRY | istockphoto

CHINA, BEIJING

GIZAI00 | istockphoto

HONG KONG

STUDIO INCENDO | CC BY-SA 2.0 via Wikimedia Commons

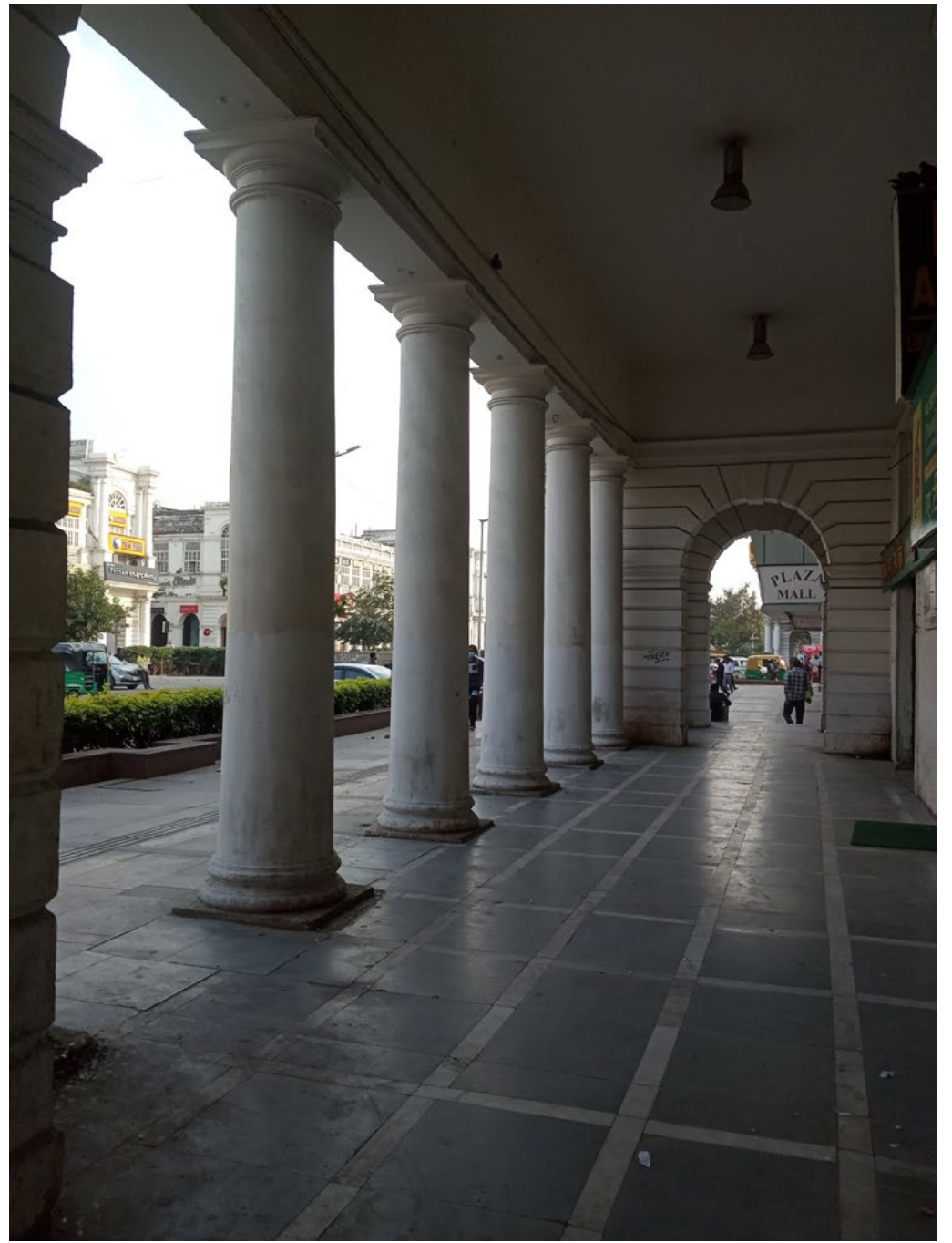
INDIA, DELHI

DINESHVERMA3065 | CC BY-SA 4.0 International via Wikimedia Commons

INDIA, DELHI

SYMITA ROY DUTTA | CC BY-SA 4.0 International via Wikimedia Commons

INDIA, DELHI

SYMITA ROY DUTTA | CC BY-SA 4.0 International via Wikimedia Commons

INDIA, DELHI PAHARGANJ MAIN BAZAR

DINESHVERMA3065 |
CC BY-SA 4.0 International via Wikimedia Commons

INDIA, DELHI

SYMITA ROY DUTTA | CC BY-SA 4.0 International via Wikimedia Commons

INDIA, NEW DELHI

SYMITA ROY DUTTA | CC BY-SA 4.0 International via Wikimedia Commons

INDIA, NEW BHOPAL

SUYASH. DWIVEDI | CC BY-SA 4.0 via Wikimedia Commons

INDIA, VADODARA

VIJAY BAROT | CC BY-SA 4.0 International via Wikimedia Commons

INDONESIA, JAKARTA

AWG97 | CC BY-SA 4.0 via Wikimedia Commons

INDONESIA, JAKARTA

CC BY-SA 4.0 via Wikimedia Commons

IRAN, TEHRAN

OMID ARMIN | unsplash license

IRAN, TEHRAN

OMID ARMIN | unsplash license

IRAN, TEHRAN

ARIYAN DV | unsplash license

ISRAEL, JERUSALEM

AMIRE80 | CCO 1.0 Public Domain Dedication

ISRAEL, TEL AVIV

AVI ROZEN | istockphoto

ISRAEL, TEL AVIV

YL-יניוול | CC BY-SA 4.0 via Wikimedia Commons

ISRAEL, TEL AVIV

ALEX EIDELMAN | istockphoto

ISRAEL, XI'AN

LIUXINGY | CC BY-SA 4.0 via Wikimedia Commons

JAPAN, TOKIO

MINA YOU | istockphoto

JAPAN, TOKIO

TAKEMAX | istockphoto

JAPAN, YOKOHAMA PORT

HOVERING CAT | CC0 via Wikimedia Commons

JAPAN, TOKIO

FIERS | istockphoto

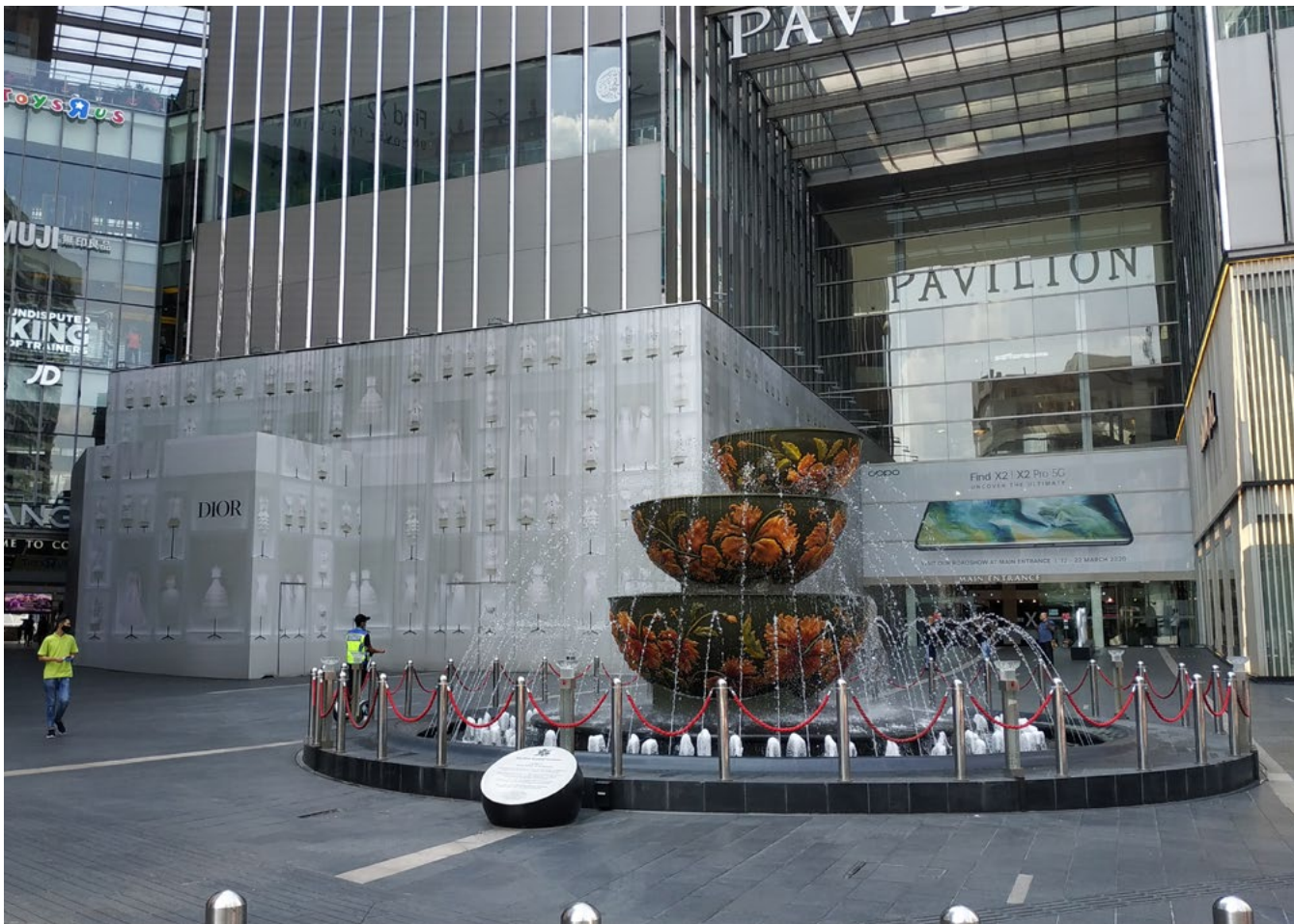
KAZAKSHTAN, NUR-SULTAN

YAKOV FEDOROV | CC BY-SA 4.0 via Wikimedia Commons

MALAYSIA

WENJAY TEW | CC BY-SA 2.0 via Wikimedia Commons

MALAYSIA, KUALA LUMPUR

RENEK78 | CC BY-SA 4.0 via Wikimedia Commons

MALAYSIA, KUALA LUMPUR

RENEK78 | CC BY-SA 4.0 via Wikimedia Commons

PALESTINE, SALFIT

2014 | CC BY-SA 4.0 via Wikimedia Commons

PALESTINE, NABLUS

2014 | CC BY-SA 4.0 via Wikimedia Commons

PAKISTAN, ISLAMABAD

UZAIR AHMET | unsplash license

PHILLIPPINES, MANILA

ALEXIS RICARDO ALAURIN | PEXELS

SAUDI ARABIA, MECCA

AHMADELQ | CC BY-SA 4.0 via Wikimedia Commons

TURKEY, ANKARA

CEREN KAYNAK | CC BY-SA 4.0 via Wikimedia Commons

TURKEY, ISTAMBUL

YAKOV FEDOROV | CC BY-SA 4.0 via Wikimedia Commons

VIET NAM, HO CHI MINH

SAMUEL BROWNING | istockphoto

VIET NAM, HO CHI MINH

FANDANGKHOA | istockphoto

AU

STRATA-

LIA

AUSTRALIA, CABBERA

NICK | CC BY-SA 2.0 via Wikimedia Commons

AUSTRALIA, CABBERA

NICK-D | CC BY-SA 4.0 via Wikimedia Commons

AUSTRALIA, CABBERA

NICK-D | CC BY-SA 4.0 via Wikimedia Commons

AUSTRALIA, CABBERA

NICK | CC BY-SA 2.0 via Wikimedia Commons

AUSTRALIA, BRISBANE

KGBO | CC BY-SA 4.0 via Wikimedia Commons

AUSTRALIA, BRISBANE

KGBO | CC BY-SA 4.0 via Wikimedia Commons

AUSTRALIA, CABBERA

NICK-D | CC BY-SA 4.0 via Wikimedia Commons

AUSTRALIA, BRISBANE

KGBO | CC BY-SA 4.0 via Wikimedia Commons

AUSTRALIA, BRISBANE

KGBO | CC BY-SA 4.0 via Wikimedia Commons

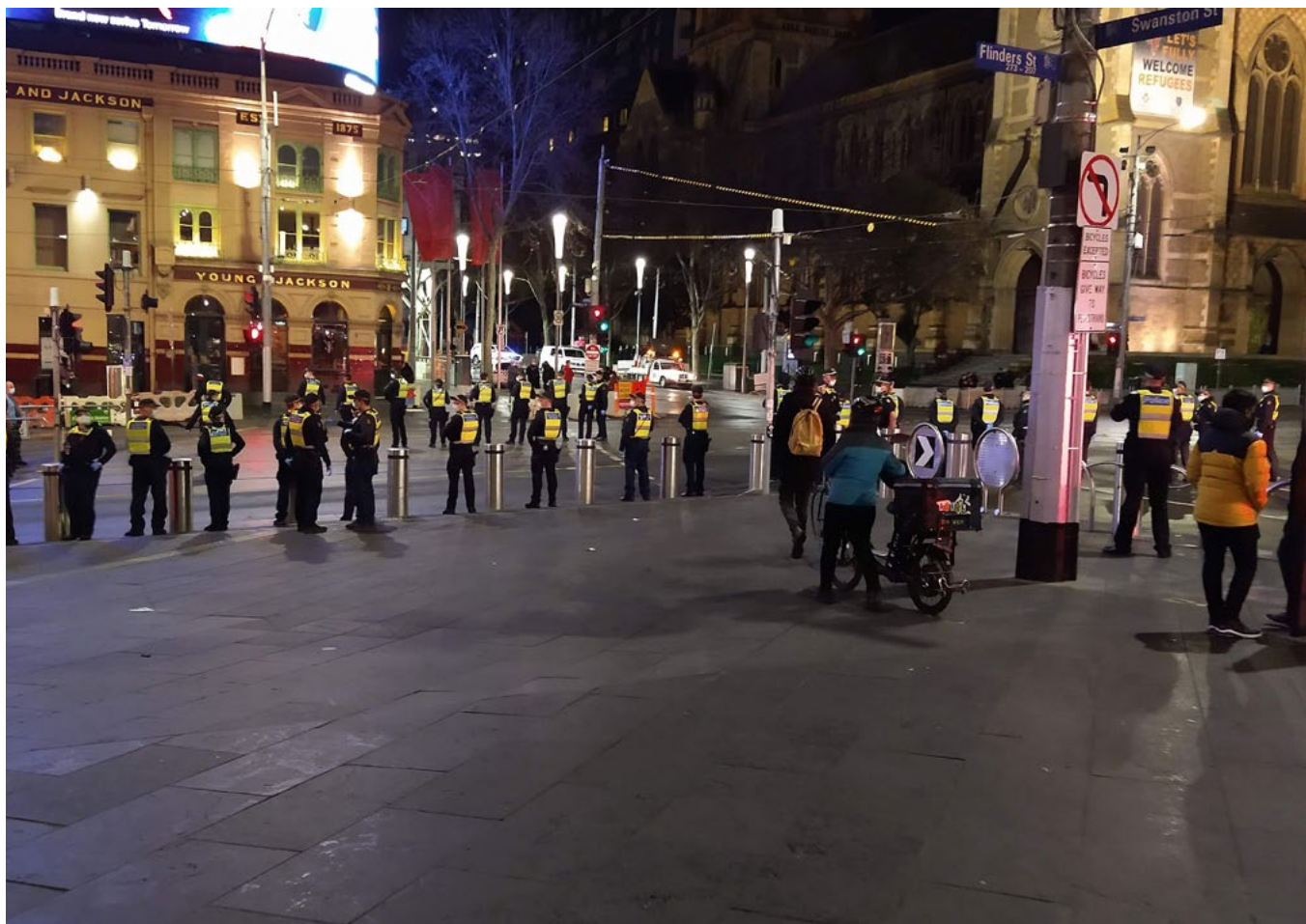
AUSTRALIA, MELBOURNE

PHILIP MALLIS | CC BY-SA 2.0 via Wikimedia Commons

AUSTRALIA, MELBOURNE

PHILIP MALLIS | CC BY-SA 2.0 via Wikimedia Commons

AUSTRALIA, MELBOURNE

NEB | CC BY-SA 4.0 via Wikimedia Commons

AUSTRALIA, MELBOURNE

PHILIP MALLIS | CC BY-SA 2.0 via Wikimedia Commons

AUSTRALIA, MELBOURNE

PHILIP MALLIS | CC BY-SA 2.0 via Wikimedia Commons

AUSTRALIA, MELBOURNE

PHILIP MALLIS | CC BY-SA 2.0 via Wikimedia Commons

AUSTRALIA, MELBOURNE

PHILIP MALLIS | CC BY-SA 2.0 via Wikimedia Commons

AUSTRALIA, SYDNEY

FLOODSTREET | CC BY-SA 4.0 via Wikimedia Commons

AUSTRALIA, SYDNEY

BLUEMOUNTAIN LIBRARY | CC BY-SA 2.0 via Wikimedia Commons

AUSTRALIA, SYDNEY

ADAM.J.W.C | CC BY-SA 2.5 AUSTRALIA via Wikimedia Commons

AUSTRALIA, SYDNEY

NICK-D | CC BY-SA 4.0 via Wikimedia Commons

AUSTRALIA, SYDNEY

MAKSYM KOZLENKO | CC BY-SA 4.0 via Wikimedia Commons

AUSTRALIA, SYDNEY

MAKSYM KOZLENKO | CC BY-SA 4.0 via Wikimedia Commons

AUSTRALIA, SYDNEY

GEORGE FISCHER | CC BY-SA 4.0 via Wikimedia Commons

AUSTRALIA, PERTH AIRPORT

GNANGARRA | CC BY-SA 2.5 AUSTRALIA via Wikimedia Commons

AUSTRALIA, WAGGA WAGGA

BIDGEE | CC BY-SA 3.0 UNPORTED via Wikimedia Commons

CA

NIA

DA

CANADA, HALIFAX

INDRID COLD | CC BY-SA 2.0 via Wikimedia Commons

CANADA, MONTREAL

LÉA-KIM CHÂTEAUNEUF | CC BY-SA 4.0 via Wikimedia Commons

CANADA, MONTREAL

ESHKO TIMIOU | CC BY-SA 2.0 via Wikimedia Commons

CANADA, PORT MOODY

PREMEDITATED CHAOS | CC BY-SA 4.0 via Wikimedia Commons

CANADA, TORONTO

SIKANDER IQBAL | CC BY-SA 4.0 via Wikimedia Commons

CANADA, VANCOUVER

JAYTHENINTH | CC BY-SA 4.0 via Wikimedia Commons

CANADA, VANCOUVER

GOTOVAN | CC BY-SA 2.0 via Wikimedia Commons

EU

RO

PE

BELARUS

SERGE SEREBRO, VITEBSK POPULAR NEWS | CC BY-SA 4.0 via Wikimedia Commons

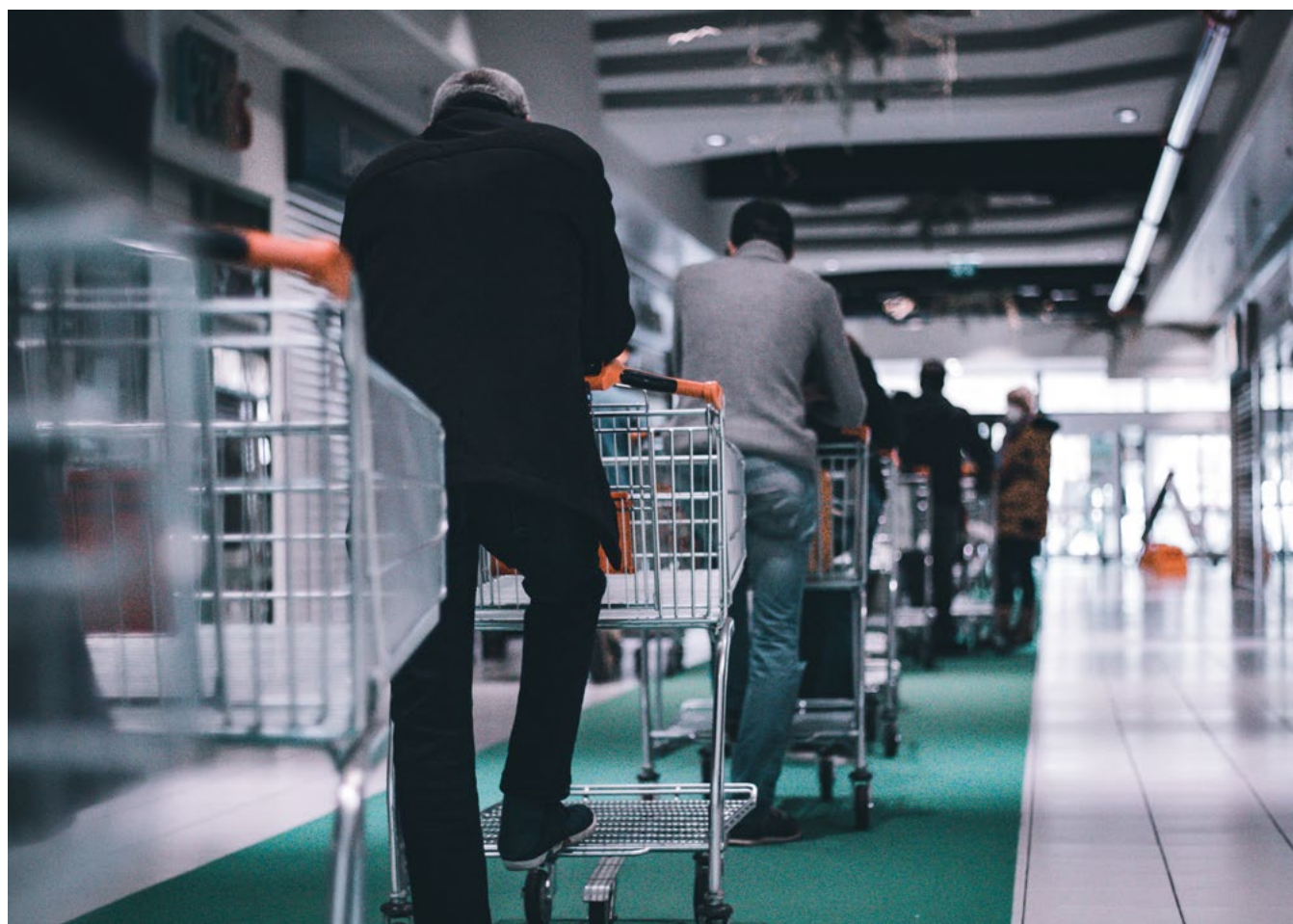
BELGIUM, BRUSSELS

MIGUEL DISCART | CC BY-SA 2.0 via Wikimedia Commons

BELGIUM, BRUSSELS

JIEL | CC BY-SA 4.0 via Wikimedia Commons

BELGIUM

ANDRIEN DELFORGE | UNSPLASH LICENSE

BOSNIA & HERZOGOVINA

JOVICA96 | CC BY-SA 4.0 via Wikimedia Commons

BULGARIA, SOFIA

OLEG MORGAN | CC BY-SA 4.0 via Wikimedia Commons

CHECH REPUBLIC, PRAGUE

SVENKAJ | CC BY-SA 4.0 via Wikimedia Commons

CHECH REPUBLIC, PRAGUE

SVENKAJ | CC BY-SA 4.0 via Wikimedia Commons

ESTHONIA, TARTU

MANA KAASIK | CC BY-SA 4.0 via Wikimedia Commons

FINLAND

JIP | CC BY-SA 4.0 via Wikimedia Commons

FRANCE, PARIS

JACUS | istockphoto

FRANCE, PARIS

LEGNA69 | istockphoto

FRANCE, PARIS

ARIDD | CC BY-SA 4.0 via Wikimedia Commons

FRANCE, PARIS

ALIHAN USULLU | istockphoto

GERMANY, BERLIN

LUKAS UHDE | CC BY-SA 4.0 via Wikimedia Commons

GERMANY, COLOGNE

SUPERBASS | CC BY-SA 4.0 via Wikimedia Commons

GERMANY, FRANKFURT AM MAIN

MARKUS SPISKE | UNSPLASH LICENSE

GERMANY, HAMBURG

HDS | CC BY-SA 2.0 via Wikimedia Commons

GREECE, ATHENS

GEORGE KORONAIOS | CC BY-SA 4.0 via Wikimedia Commons

GREECE, ATHENS

ARIS SFAKIANAKIS | UNSPLASH LICENSE

GREECE, ATHENS

ALEXANDROS MARAGOS | alexandrosmaragos.com
needs permission

GREECE, ATHENS

ALEXANDROS MARAGOS | alexandrosmaragos.com
needs permission

GREECE, ATHENS

ALEXANDROS MARAGOS | alexandrosmaragos.com
needs permission

GREECE, PIRAEUS

ALEXANDROS MARAGOS | alexandrosmaragos.com
needs permission

GREECE, ATHENS

THANASSIS STAVRAKIS | tstavrakis@tstavrakis.com
needs permission

GREECE, ATHENS

THANASSIS STAVRAKIS | tstavrakis@tstavrakis.com
needs permission

GREECE, ATHENS

THANASSIS STAVRAKIS | tstavrakis@tstavrakis.com
needs permission

GREECE, ATHENS

THANASSIS STAVRAKIS | tstavrakis@tstavrakis.com
needs permission

GREECE, ATHENS

THANASSIS STAVRAKIS | tstavrakis@tstavrakis.com
needs permission

IRELAND, DUBLIN

LAUREL LODGED | CC BY-SA 4.0 via Wikimedia Commons

IRELAND, NEWRY

DECKY | CC BY-SA 4.0 via Wikimedia Commons

IRELAND, BELFAST

GERRY LYNCH | CC BY-SA 4.0 via Wikimedia Commons

IRELAND, DUBLIN

KWEKUBO | CC BY-SA 3.0 via Wikimedia Commons

ITALY, AREZZO

GABRIELLA CLARE MARINO | UNSPLASH LICENSE

ITALY, ROME

GABRIELLA CLARE MARINO | UNSPLASH LICENSE

ITALY, LOMBARDY

PROTAZIONE CIVILE | CC BY-SA 2.0 via Wikimedia Commons

ITALY

IAN-ART.PHOTOGRAPHY | CC BY-SA 4.0 via Wikimedia Commons

MALTA

CONTINENTAL EUROPE | CC BY-SA 4.0 via Wikimedia Commons

NETHERLANDS, AMSTERDAM

ALF VAN BEEM | Public Domain

NETHERLANDS, AMSTERDAM

HAY KRAMEN | CC BY-SA 4.0 via Wikimedia Commons

NETHERLANDS, AMSTERDAM

KAREN ELLIOT (BAMcorp) | CC BY-SA 2.0 via Wikimedia Commons

NETHERLANDS, AMSTERDAM

SANDER DE VOS | UNSPLASH LICENSE

NETHERLANDS, AMSTERDAM

STIV | UNSPLASH LICENSE

NORTH-MACEDONIA, SKOPJE

BALKANINSIGHT* <https://balkaninsight.com/>needs permission

POLAND

MARIUSZKERLO93 | CC BY-SA 4.0 via Wikimedia Commons

PORTUGAL, LISBON

YOHANN LIBOT | UNSPLASH LICENSE

ROMANIA, BUCHAREST

EUGEN SIMION 14 | CC BY-SA 4.0 via Wikimedia Commons

ROMANIA, BUCHAREST

CAT EYE PERSPECTIVE | istockphoto

ROMANIA, BUCHAREST

CC BY-SA 4.0 via Wikimedia Commons

ROMANIA, BUCHAREST

ICVA2 | istockphoto

RUSSIA, MOSCOW

COCONUTS* <https://coconuts.co/> needs permission

RUSSIA, MOSCOW

COCONUTS* <https://coconuts.co/> needs permission

RUSSIA, MOSCOW

COCONUTS* <https://coconuts.co/> needs permission

RUSSIA, MOSCOW

COCONUTS* <https://coconuts.co/> needs permission

RUSSIA, SAINT PETERSBERG

JASON ROGERS | CC BY-SA 2.0 via Wikimedia Commons

RUSSIA, SAINT PETERSBERG

ERZIANI JURNALIST | CC BY-SA 4.0 via Wikimedia Commons

SPAIN, BARCELONA

TONIHER | CC BY-SA 4.0 via Wikimedia Commons

SPAIN, BARCELONA

TONIHER | CC BY-SA 4.0 via Wikimedia Commons

SPAIN, BARCELONA

GERRY LYNCH | CC BY-SA 4.0 via Wikimedia Commons

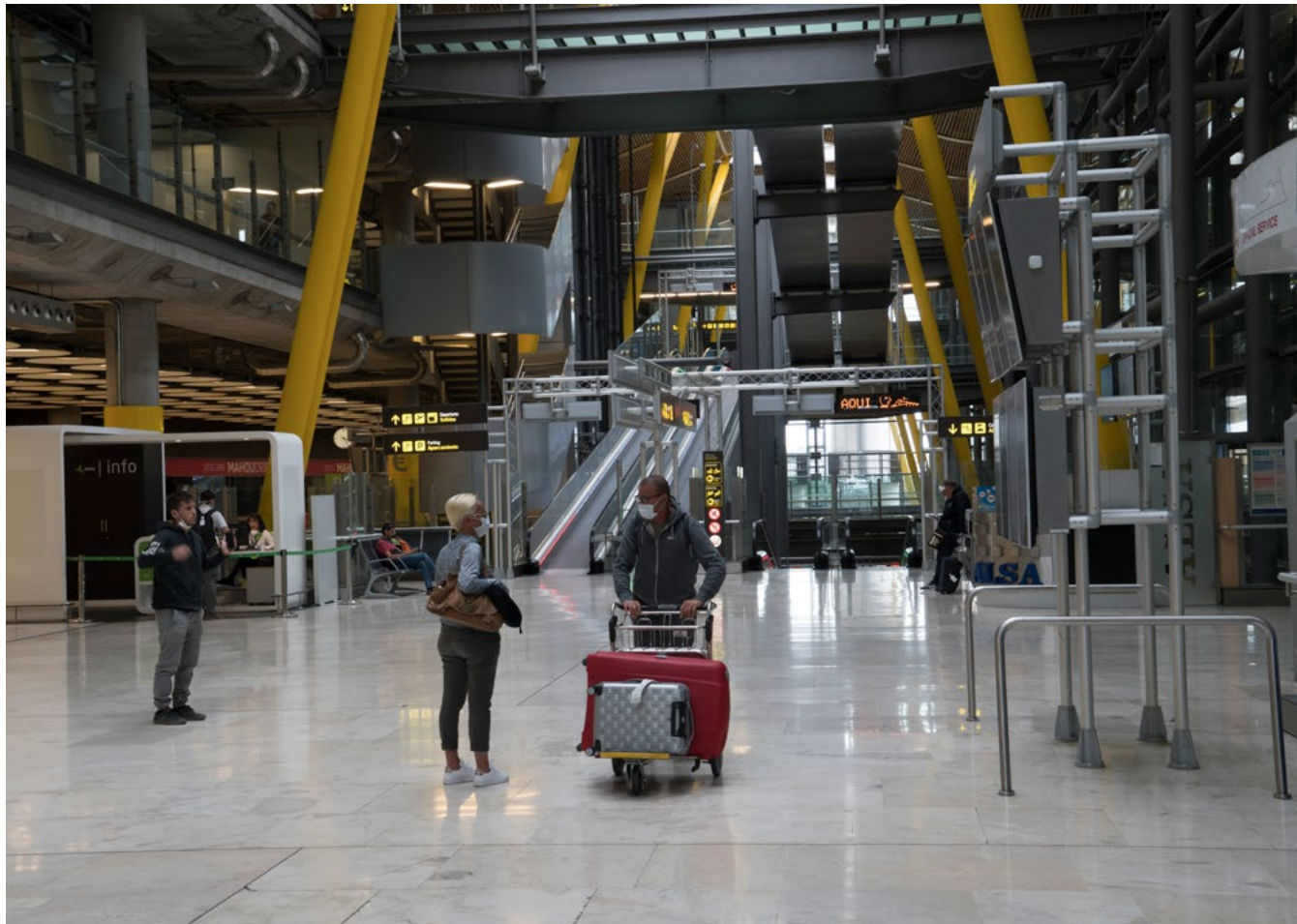
SPAIN, MADRID

SNOOZE123 | CC BY-SA 4.0 via Wikimedia Commons

SPAIN, MADRID

NICOLAS VIGIER | CC BY-SA 4.0 via Wikimedia Commons

SPAIN, MADRID

NEMO | CC BY-SA 4.0 via Wikimedia Commons

SPAIN, MADRID

EUSKO JAURLARITZA | CC BY-SA 3.0 via Wikimedia Commons

SPAIN, MADRID

NEMO | CC BY-SA 4.0 via Wikimedia Commons

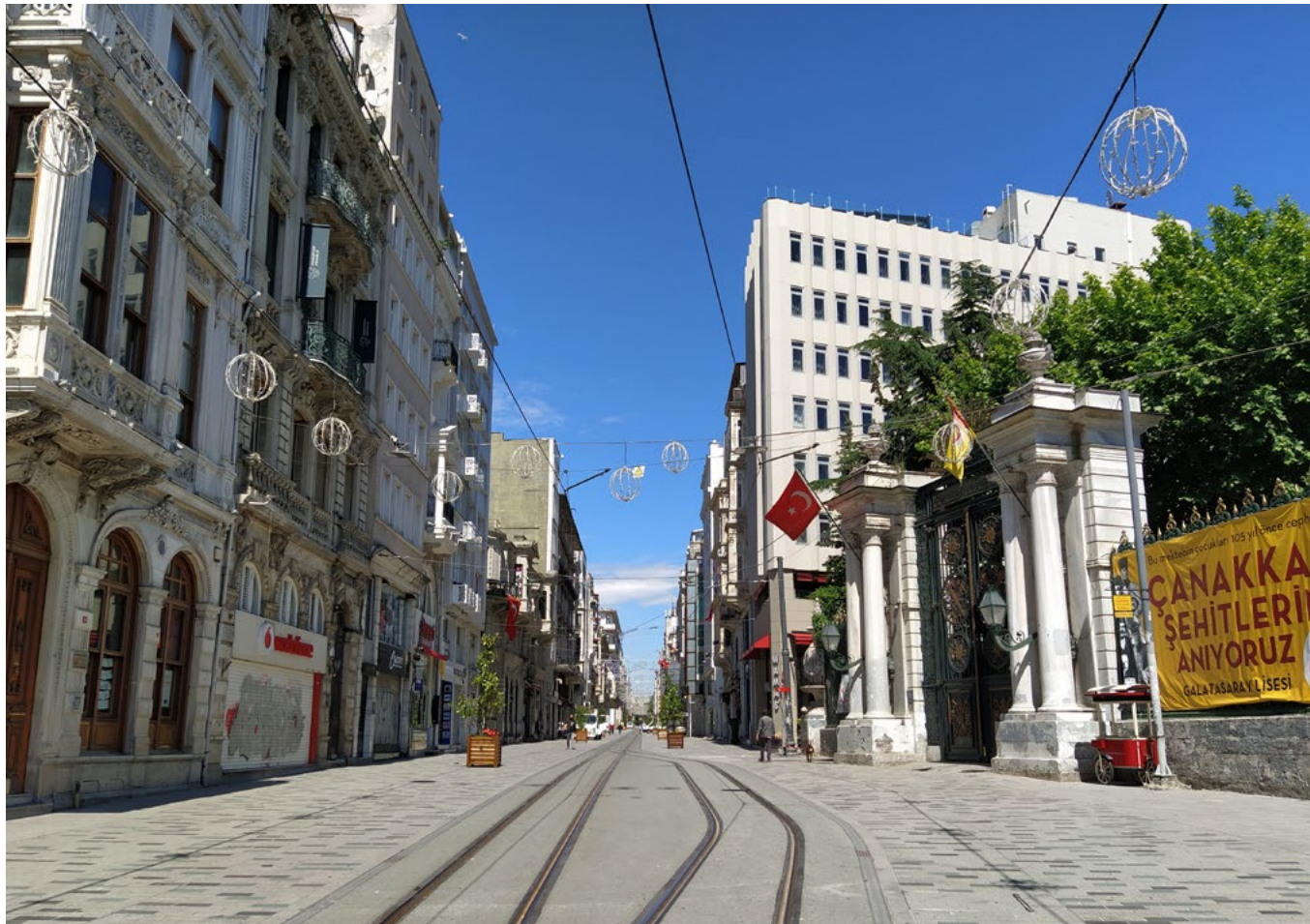
SPAIN, MADRID

NEMO | CC BY-SA 4.0 via Wikimedia Commons

SPAIN, MADRID

NEMO | CC BY-SA 4.0 via Wikimedia Commons

SPAIN, MADRID

NEMO | CC BY-SA 4.0 via Wikimedia Commons

SCOTTLAND, GLASGOW

CC BY-SA 4.0 via Wikimedia Commons

SCOTTLAND, KILMARNOCK

CC BY-SA 4.0 via Wikimedia Commons

SWEDEN, STOCKHOLM

1991PEMA | CC BY-SA 4.0 via Wikimedia Commons

**SWEDEN,
Field hospital Östra Sjukhuset in Gothenburg**

HELEN SJOLAND | CC BY-SA 4.0 via Wikimedia Commons

UK, LONDON

KELLY FOSTER | CC BY-SA 4.0 via Wikimedia Commons

UK, LONDON

ROMAZUR | CC BY-SA 3.0 via Wikimedia Commons

UK, LONDON

DWAYNE PAISLEY-MARSHALL | UNSPLASH LICENSE

UK, LONDON

EHIMETALOR AKHERE UNUBONA | UNSPLASH LICENSE

UK, LONDON

KWH1050 | CC BY-SA 4.0 via Wikimedia Commons

UK, GLASGOW

DANIEL NACZK | CC BY-SA 4.0 via Wikimedia Commons

NOR
THERN
A
ME
RI
CA

CALIFORNIA, LOS ANGELES

U.S. AIR NATIONAL GUARD VIDEO BY STAFF SGT. CRYSTAL HOUSMAN | CC BY-SA 2.0 via Wikimedia Commons

CALIFORNIA, SAN FRANCISCO

BILLIE GRACE WARD | CC BY-SA 2.0 via Wikimedia Commons

CALIFORNIA, SAN FRANCISCO

BILLIE GRACE WARD | CC BY-SA 2.0 via Wikimedia Commons

CALIFORNIA, SAN FRANCISCO

CMICHEL67 | CC BY-SA 4.0 via Wikimedia Commons

CALIFORNIA, VENICE

CLAUDIA HOAG | CC BY-SA 4.0 via Wikimedia Commons

CALIFORNIA, VENICE

DOWNTOWN GAL | CC BY-SA 4.0 via Wikimedia Commons

ILLINOIS, CHICAGO

WANDERINGPEACOCK | CC BY-SA 4.0 via Wikimedia Commons

ILLINOIS, CHICAGO

MOLLY PORTER | UNSPLASH LISENCE

ILLINOIS, CHICAGO

WANDERINGPEACOCK | CC BY-SA 4.0 via Wikimedia Commons

NEW YORK

HARRY GILLEN | UNSPLASH LISENCE

NEW YORK

JIM.HENDERSON | CC BY-SA 4.0 via Wikimedia Commons

NEW YORK

JIM.HENDERSON | CC BY-SA 4.0 via Wikimedia Commons

NEW YORK

EDEM,JANINE AND JIM | CC BY-SA 2.0 via Wikimedia Commons

NEW YORK

JIM.HENDERSON | CC BY-SA 4.0 via Wikimedia Commons

NEW YORK

EDEM, JANINE AND JIM | CC BY-SA 2.0 via Wikimedia Commons

NEW YORK

AARON BARLOW | CC BY-SA 4.0 via Wikimedia Commons

SOU

TH

A

ME

RI

CA

ARGENTINA

EDEM, JANINE AND JIM | CC BY-SA 2.0 via Wikimedia Commons

ARGENTINA

AARON BARLOW | CC BY-SA 4.0 via Wikimedia Commons

BRAZIL

EDEM, JANINE AND JIM | CC BY-SA 2.0 via Wikimedia Commons

BRAZIL, SAO PAULO

EDEM, JANINE AND JIM | CC BY-SA 2.0 via Wikimedia Commons

BRAZIL, SAO PAOLO

MAURICIO SANTANA | istockphoto

CHILE, VALPARAISO

AMPUERO LEONARDO | istockphoto

CHILE, SANTIAGO

ALEXIS GONZALEZ | istockphoto

COLOMBIA, BOGOTA

DEVASAHAYAM CHANDRA DHAS | istockphoto

COLOMBIA, BOGOTA

DEVASAHAYAM CHANDRA DHAS | istockphoto

PERU

MINISTERIO DE DEFENSA DEL PERU | CC BY-SA 2.0 via Wikimedia Commons

PERU

MINISTERIO DE DEFENSA DEL PERU | CC BY-SA 2.0 via Wikimedia Commons

SALVADOR

mo
vies

ORIGINAL TITLE

«ΓΛΥΚΙΑ ΣΥΜΜΟΡΙΑ»

ENGLISH TITLE

SWEET BUNCH

YEAR **1983**

DIRECTOR

NIKOS NIKOLAIDIS

SCRIPT WRITER

NIKOS NIKOLAIDIS

COMPOSER

GIORGOS HATZINASIOS

CLIP **24:33-27:21**

PRODUCTION COMPANY

ΝΙΚΟΣ ΝΙΚΟΛΑΪΔΗΣ, ΑΦΟΙ ΒΕΡΓΕΤΗ, ΕΚΚ

DESCRIPTION

Ο δημόσιος χώρος ως χώρος ελευθερίας και γιορτής. Εκεί που βγαίνοντας απ' την φυλακή σου επιτρέπεται να τρέξεις, να γδυθείς, να αγκαλιάσεις τους φίλους σου.

<https://youtu.be/9EUTgK4cX9k>

ORIGINAL TITLE

“GISAENGCHUNG”

ENGLISH TITLE

PARASITE

YEAR **2019**

DIRECTOR

BONG JOON HO

SCRIPT WRITER

BONG JOON HO, JIN-WON HAN

COMPOSER

JAEIL JUNG

CLIP **1:31:06-1:35:34**

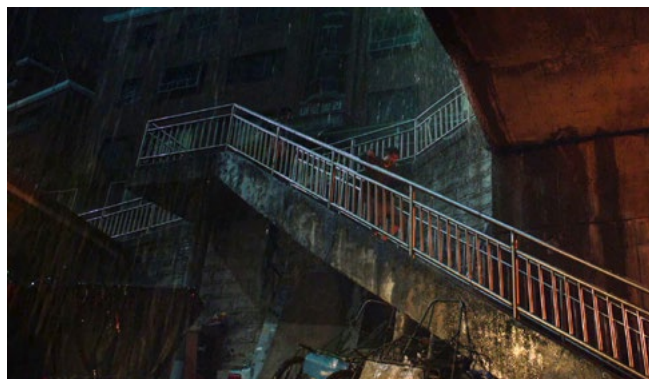
PRODUCTION COMPANY

BARUNSON E&A

DESCRIPTION

Ο δημόσιος χώρος ως χώρος ταξικού διαχωρισμού. Η ίδια καταιγίδα που στο σπίτι της πλούσιας οικογένειας είναι θέαμα και παιδικό παιχνίδι, όσο οι ήρωες καταφορίζουν προς τις κάτω γειτονιές της πόλης μετατρέπεται σε καταστροφικό φαινόμενο, οι υπόνομοι πλημμυρίζουν, ο δημόσιος χώρος εισέρχεται στον ιδιωτικό, τα σπίτια πλημμυρίζουν.

https://youtu.be/3nQa3pZ_bjY

ORIGINAL TITLE

“L’ ECLISSE”

ENGLISH TITLE

THE ECLIPSE

YEAR **1962**

DIRECTOR

MICHELANGELO ANTONIONI

SCRIPT WRITER

MICHELANGELO ANTONIONI, TONINO GUERRA, ELIO BARTOLINI

COMPOSER

GIOVANNI FUSCO

CLIP **1:57:20-2:05:43**

PRODUCTION COMPANY

INTEROPA FILM, CINERIZ, PARIS FILM PRODUCTION

DESCRIPTION

Ο δημόσιος χώρος ως μεταφορά της αστικής αποξένωσης. Η πόλη μοιάζει αφιλόξενη, άδεια, ξένη, τα κτίρια, οι οικοδομές, τα δέντρα, τα λεωφορεία, οι κάτοικοι, όλα αποπνέουν παγωμάρα και ιδιωτική μοναξιά.

<https://youtu.be/8ftrM3pcKXk>

ORIGINAL TITLE

“DOGMAN”

ENGLISH TITLE

DOGMAN

YEAR **2018**

DIRECTOR

MATTEO GARRONE

SCRIPT WRITER

UGO CHITI, MATTEO GARRONE, MASSIMO GAUDIOSO

COMPOSER

MICHELE BRAGA

CLIP **1:32:55-1:37:27**

PRODUCTION COMPANY

ARCHIMEDE, LE PACTE

DESCRIPTION

Ο δημόσιος χώρος ως τοπίο εγκλήματος. Ένας δημόσιος χώρος εγκαταλελειμμένος, τραχύς, άγριος, που συνομιλεί εκ των πραγμάτων με τους ήρωες, τους καθορίζει τη ψυχοσύνθεση και μαζί τις επιλογές ζωής.

<https://youtu.be/D0Nm2CdLuYM>

ORIGINAL TITLE

“MAN ON WIRE”

ENGLISH TITLE

MAN ON WIRE

YEAR **2008**

DIRECTOR

JAMES MARSCH

SCRIPT WRITER

PHILIPPE PETTIT

COMPOSER

MICHAEL NYMAN, J. RALPH

CLIP **1:16:45-1:21:15**

PRODUCTION COMPANY

BBC STORYVILLE, DISCOVERY FILMS, RED BOX FILMS, UK FILM COUNCIL, WALL TO WALL

DESCRIPTION

Ο δημόσιος χώρος επεκτείνεται μέσα από την φαντασία και την τόλμη ενός σχοινοβάτη που οικειοποιείται τον αέρα ανάμεσα στους Δίδυμους Πύργους . Ένα σχοινί ανάμεσα στις κορυφές τους κι αυτός κάνει βόλτες πάνω τους χωρίς κανένα δίχτυ προστασίας.

https://youtu.be/I3U_v16UQ50

ORIGINAL TITLE

“IKIRU”

ENGLISH TITLE

IKIRU

YEAR **1952**

DIRECTOR

AKIRA KUROSAWA

SCRIPT WRITER

AKIRA KUROSAWA, SHINOBU HASHIMOTO, HIDEO OGUNI

COMPOSER

FUMIO HAYASAKA

CLIP **2:16:58-2:18:11**

PRODUCTION COMPANY

TOHO COMPANY

DESCRIPTION

Στην τελευταία νύχτα της ζωής του, ηλικιωμένος γραφειοκράτης κάνει μέσα στο χιόνι κούνια και τραγουδάει ευτυχισμένος, γιατί βρίσκεται στην καινούρια παιδική χαρά που κατασκευάστηκε με δικές του προσπάθειες και αγώνα, όταν έμαθε ότι πεθαίνει από καρκίνο. Η δημιουργία δημόσιου χώρου ως νόημα ζωής, ένα νόημα που είχε χαθεί μέσα στη γραφειοκρατία.

<https://youtu.be/U4Ohhu4K-jg>

ORIGINAL TITLE

“SMALL AXE - MANGROVE”

ENGLISH TITLE

SMALL AXE - MANGROVE

YEAR **2020**

DIRECTOR

STEVE McQUINN

SCRIPT WRITER

ALASTAIR SIDDONS, STEVE McQUINN

COMPOSER

MICA LEVI

CLIP **44:37-51:22**

PRODUCTION COMPANY

**BBC STUDIOS, BBC FILMS,
TURBINE STUDIOS
LAMMAS PARK
AMAZON STUDIOS
EMU FILMS
SIX TEMPLE PRODUCTIONS**

DESCRIPTION

Ο δημόσιος χώρος ως πεδίο διεκδίκησης δικαιωμάτων, διαδήλωσης ενάντια στις κοινωνικές αδικίες και τον ρατσισμό, ο δημόσιος χώρος ως πεδίο συνειδησιακής αφύπνισης, σύγκρουσης, αλλά και κρατικής καταστολής.

Unavailable due to copyrighted material

ORIGINAL TITLE

“CIDADE DE DEUS”

ENGLISH TITLE

CITY OF GOD

YEAR **2002**

DIRECTOR

FERNANDO MEIRELLES AND KÁTIA LUND

SCRIPT WRITER

BRÁULIO MANTOVANI

COMPOSER

ANTONIO PINTO, ED CÔRTEZ

CLIP **2:02-4:00**

PRODUCTION COMPANY

**O2 FILMES, VIDEOFILMES,
GLOBO FILMES (CO-PRODUCTION),
LUMIÈRE (CO-PRODUCTION), WILD
BUNCH (CO-PRODUCTION),
STUDIOCANAL (CO-PRODUCTION), HANK
LEVINE FILM, LEREBY PRODUCTIONS
(UNCREDITED)**

DESCRIPTION

Στην «Πολη του Θεου» όπως αποκαλούν το γκετο δίπλα στο λαμπερο Rio de Janeiro, όπου οι κατοικοι ζουν χωρις ηλεκτρικο και δρομους, η βια, οι συμμοριες και τα ναρκωτικα εχουν παρει την θεση της αστυνομιας. Ομαδες ανηλικων παιδιων τρομοκρατουν την περιοχη και παιρνουν στα χερια τους την εξουσια.

<https://youtu.be/Zrcbeg95Gq8>

ORIGINAL TITLE

“HUGO”

ENGLISH TITLE

HUGO

YEAR **2011**

DIRECTOR

MARTIN SCORSESE

SCRIPT WRITER

JOHN LOGAN

COMPOSER

HOWARD SHORE

CLIP **0:56-5:04**

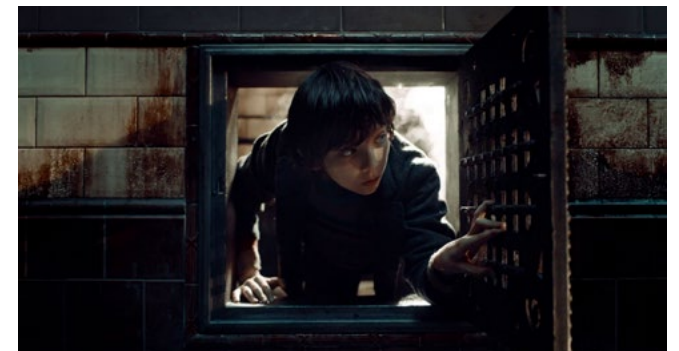
PRODUCTION COMPANY

**PARAMOUNT HOME ENTERTAINMENT,
INFINITUM NIHIL, GK FILMS**

DESCRIPTION

Παρίσι, δεκαετίας του 30: Ένα 12χρονο ορφανό αγόρι, ο Χιούγκο Καμπρέ, κατοικεί στις εσωτερικές στοές του σιδηροδρομικού σταθμού στο κέντρο της πόλης, φροντίζοντας τα ρολόγια του πολυσύχναστου σταθμού και ζει κλέβοντας από τους πάγκους των καταστημάτων που υπάρχουν στο σταθμό.

<https://youtu.be/93XGdUykmm0>

ORIGINAL TITLE

“DO THE RIGHT THING”

ENGLISH TITLE

DO THE RIGHT THING

YEAR **1989**

DIRECTOR

SPIKE LEE

SCRIPT WRITER

SPIKE LEE

COMPOSER

BILL LEE

CLIP **25:55-28:22**

PRODUCTION COMPANY

40 ACRES AND A MULE FILMWORKS

DESCRIPTION

Ο δημόσιος χώρος ως χώρος διεκδίκησης. Βασισμένο σε ένα τραγικό αληθινό γεγονός, η ταινία, διηγείται τις συνθήκες κάτω από τις οποίες μια πολυφυλετική συνοικία του Μπρούκλιν κατακυβερνείται στη βία κατά την διάρκεια μιας ασφυκτικά καυτής καλοκαιρινής μέρας.

<https://youtu.be/Dx1T3NTN250>

ORIGINAL TITLE

“LES AMANTS DU PONT-NEUF”

ENGLISH TITLE

LOVERS ON THE BRIDGE

YEAR **1991**

DIRECTOR

LEOS CARAX

SCRIPT WRITER

LEOS CARAX

COMPOSER

ARVO PÄRT

CLIP **46:06-49:17**

PRODUCTION COMPANY

**MIRAMAX FILMS (USA),
GAUMONT (FRANCE)**

DESCRIPTION

Η θρυλική παρισινή γέφυρα Pont-Neuf θα αποτελέσει το προσωρινό σπίτι του Αλεχ και της Μισέλ για όσον καιρό θα είναι κλειστή λόγω έργων αποκατάστασης. Εκεί θα αισθανθούν προστατευμένοι και θα αφεθούν σε ένα μοναδικό έρωτα.

<https://youtu.be/KnTKfO3VLN8>

ORIGINAL TITLE

**“БРОНЕНОСЕЦ «ПОТЁМКИН», BRONENO-
SETS POTYOMKIN”/1**

ENGLISH TITLE

BATTLESHIP POTESKIN/1

YEAR **1925**

DIRECTOR

SERGEI EISENSTEIN

SCRIPT WRITER

**NINA AGADZHANOVA,
SERGEI EISENSTEIN**

COMPOSER

EDMUND MEISEL

CLIP **35:40-37:35**

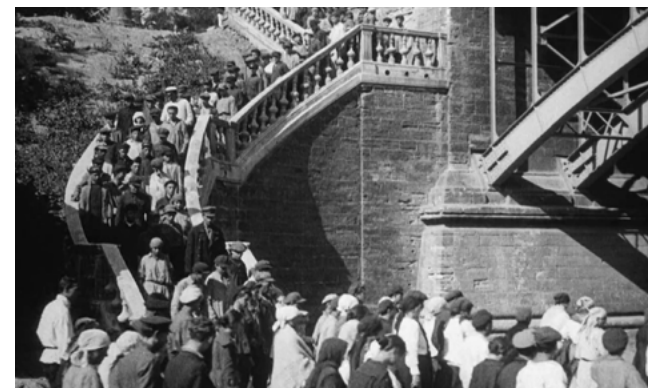
PRODUCTION COMPANY

MOSFILM

DESCRIPTION

Ο δημόσιος χώρος που γεννάει ανθρώπους για να τους καταπιεί στην συνέχεια. Ο χώρος που οι άνθρωποι θα ήθελαν να είναι ιδιοκτησία όλων και κανενός και αποδεικνύεται πως είναι ιδιοκτησία μιας τάξης που πατάει επάνω του για να καταστείλει, να υποτάξει και να αφανίσει.

<https://youtu.be/EkZXcgABOa4>

ORIGINAL TITLE

**“БРОНЕНОСЕЦ «ПОТЁМКИН», BRONENO-
SETS POTYOMKIN”/2**

ENGLISH TITLE

BATTLESHIP POTESKIN/2

YEAR **1925**

DIRECTOR

SERGEI EISENSTEIN

SCRIPT WRITER

**NINA AGADZHANOVA,
SERGEI EISENSTEIN**

COMPOSER

EDMUND MEISEL

CLIP **48:20-54:00**

PRODUCTION COMPANY

MOSFILM

DESCRIPTION

Ο δημόσιος χώρος που γεννάει ανθρώπους για να τους καταπιεί στην συνέχεια. Ο χώρος που οι άνθρωποι θα ήθελαν να είναι ιδιοκτησία όλων και κανενός και αποδεικνύεται πως είναι ιδοκτησία μιας τάξης που πατάει επάνω του για να καταστείλει, να υποτάξει και να αφανίσει.

<https://youtu.be/-a57ZTNxoZ0>

ORIGINAL TITLE

“TERMINAL”

ENGLISH TITLE

TERMINAL

YEAR **2004**

DIRECTOR

STEVEN SPIELBERG

SCRIPT WRITER

**ANDREW NICCOL,
SACHA GERVASI**

COMPOSER

JOHN WILLIAMS

CLIP **15:30-18:30**

PRODUCTION COMPANY

**AMBLIN ENTERTAINMENT, DREAMWORKS
PICTURES, PARKES/MACDONALD
PRODUCTIONS**

DESCRIPTION

Ο κατασκευασμένος δημόσιος χώρος του Χόλυγουντ. Ελλείψει αεροδρομίου ο Σπύλμπεργκ δημιούργησε ένα τεχνητό αναπαριστώντας έτσι ένα χώρο δημόσιας χρήσης που γίνεται ένα παραμυθένιο καταφύγιο για ένα άνθρωπο χωρίς χαρτιά που τον κάνει κατοικία-φυλακή.

<https://youtu.be/2s9i7kXUarw>

ORIGINAL TITLE

“SANS TOIT NI LOI”

ENGLISH TITLE

VAGABOND

YEAR **1985**

DIRECTOR

AGNES VARDA

SCRIPT WRITER

AGNES VARDA

COMPOSER

**JOANNA BRUZDOWICZ,
FRED CHICHIN**

CLIP **1:40-1:44**

PRODUCTION COMPANY

MK2 DIFFUSION

DESCRIPTION

Η κατοικημένη φύση, οι άνθρωποι που διαμορφώνονται απ αυτήν, η μοναχική φιγούρα που παρεισφρύει. Εχθρός, φίλος; Η παραβατικότητα. Ο δημόσιος χώρος που απορρίπτει, απαιτεί να εξομοιώσει, απορροφά, σκοτώνει.

<https://youtu.be/pqmUswWRcgw>

ORIGINAL TITLE

“ΞΕΝΙΑ”

ENGLISH TITLE

XENIA

YEAR **2014**

DIRECTOR

PANOS H. KOUTRAS

SCRIPT WRITER

**NINA AGADZHANOVA,
PANAGIOTIS EVAGELIDIS,
PANOS H. KOUTRAS**

COMPOSER

DELANEY BLUE

CLIP **1:10-1:13**

PRODUCTION COMPANY

SYNTHETIC FILMS WRONG MEN

DESCRIPTION

Ο εγκαταλειμμένος χώρος που προσφέρεται για φιλοξενία και όνειρο. Μια ανάπαυλα ανάμεσα σε δύο πόλεις, δύο τόπους κατοικημένους και που “ανήκουν”. Μια ανάσα πριν και μετά από μάχες, ένας χώρος ελευθερίας όπου όλα -σχεδόν- επιτρέπονται.

<https://youtu.be/Xo7w6TXCepA>

ORIGINAL TITLE

“GERMANIA ANNO ZERO”

ENGLISH TITLE

GERMANY YEAR ZERO

YEAR **1948**

DIRECTOR

ROBERTO ROSSELLINI

SCRIPT WRITER

**ROBERTO ROSSELLINI,
MAX KOLPÉ, CARLO LIZZANI**

COMPOSER

RENTZO ROSSELLINI

CLIP **1:04:01-1:08:00**

PRODUCTION COMPANY

SALVO D'ANGELO, ROBERTO ROSSELLINI

DESCRIPTION

Ο κατεστραμμένος δημόσιος και ιδιωτικός χώρος, άνθρωποι που προσπαθούν να τον χρησιμοποιήσουν για τις ανάγκες τους, ένας χώρος φάντασμα του τι έχει συμβεί που στοιχειώνει το τώρα των κατοίκων του που περνάνε μέσα και επάνω του σαν υπνοβάτες.

https://youtu.be/li9DMs_suJA

ORIGINAL TITLE

“NAKED”

ENGLISH TITLE

NAKED

YEAR **1993**

DIRECTOR

MIKE LEIGH

SCRIPT WRITER

MIKE LEIGH

COMPOSER

ANDREW DICKSON

CLIP **37:28-40:52**

PRODUCTION COMPANY

THIN MAN FILMS

DESCRIPTION

Ο δημόσιος χώρος τη νύχτα για τους αποσυνάγωγους της ζωής, ο ήρωας κάτω από μια γέφυρα μιλάει για το τι βρίσκεται υπόγεια, στα σωθικά του Λονδίνου, κι ύστερα ο δημόσιος χώρος την μέρα, έξω από έναν σταθμό του μετρό, οι άνθρωποι της μέρας βγαίνουν για να πάνε στη δουλειά τους και τις δουλειές τους, εκείνος καπνίζει, μην έχοντας κάπου να πάει, μην έχοντας βγει το πρωί από κάποιο σπίτι όπως όλοι αυτοί.

<https://youtu.be/qgT8U0T7OrM>

ORIGINAL TITLE

“THE FLORIDA PROJECT”

ENGLISH TITLE

THE FLORIDA PROJECT

YEAR **2017**

DIRECTOR

SEAN BAKER

SCRIPT WRITER

SEAN BAKER, CHRIS BERGOCH

COMPOSER

LORNE BALFE

CLIP **14:15-16:39**

PRODUCTION COMPANY

**CRE FILM, FREESTYLE PICTURE
COMPANY, CINEREACH, JUNE PICTURES**

DESCRIPTION

Τρία εξάχρονα παιδάκια πάνε μόνα τους βόλτα και απομακρύνονται από το μοτέλ που είναι ο τόπος κατοικίας τους. Περπατάνε όλο και πιο μακριά, τα κτίρια μοιάζουν τεράστια μπροστά τους, φτάνουν σε ένα παγωτατζίδικο, ζητάνε λεφτά από μια κυρία, παίρνουν τον δρόμο της επιστροφής για το μοτέλ, το μοτέλ με τα μικρά δωμάτια που δεν είναι εκ των πραγμάτων σπίτι τους, με τον δημόσιο χώρο να γίνεται προέκταση ουσιαστικά της κατοικίας τους.

<https://youtu.be/TmeHCqbsVwI>

ORIGINAL TITLE

**“BABARDEALA CU BUCLUC SAU
PORNO BALAMUC”**

ENGLISH TITLE

BAD LUCK BANGING OR LOONY PORN

YEAR **2021**

DIRECTOR

RADU ZUDE

SCRIPT WRITER

RADU ZUDE

COMPOSER

JURA FERINA, PAVAO MIHOLJEVIC

CLIP **23:18-25:40**

PRODUCTION COMPANY

MICROFILM

DESCRIPTION

Η πρωταγωνίστρια πηγαίνει προς ένα μέρος, αλλά πραγματικός πρωταγωνιστής είναι η καθημερινότητα στο Βουκουρέστι. Εικόνες από το σήμερα της πόλης, ένα σήμερα μάλιστα μετά τον κόβιντ, με άλλους να φοράνε μάσκα κι άλλους όχι, σε ένα χαρακτηριστικό σημείο ένα τεράστιο αυτοκίνητο (χάμερ) σταθμεύει και κλείνει ολοσδιόλου μια διάβαση αναπήρων και πεζών, καθώς ο δημόσιος χώρος αντί να εκπληρώνει την λειτουργία για την οποία είναι προορισμένος καταπατάται από προνομιούχους σαν να είναι τσιφλίκι τους.

<https://youtu.be/D-Gh0Y0iMJI>

ORIGINAL TITLE

“MIDNIGHT COWBOY”

ENGLISH TITLE

MIDNIGHT COWBOY

YEAR **1969**

DIRECTOR

JOHN SCHLESINGER

SCRIPT WRITER

JOHN SCHLESINGER

COMPOSER

JOHN BARRY

CLIP **15:43 -19:34**

PRODUCTION COMPANY

**JEROME HELLMAN PRODUCTIONS,
MIST ENTERTAINMENT**

DESCRIPTION

Ένας νέος τεξανός βρίσκεται στην καρδιά της Νέας Υόρκης, μέσα στο πλήθος και προσπαθεί να πιάσει κουβέντα σε μεγαλύτερες του γυναίκες με σκοπό να κοιμηθεί μαζί τους επί πληρωμή. Όσο ψάχνει βλέπει κι έναν άντρα σωριασμένο στο πεζοδρόμιο και κοντοστέκεται, του φαίνεται περίεργο, δεν ξέρει πώς να αντιδράσει, μέχρι που βλέπει ότι όλοι τριγύρω του τον προσπερνούν σαν να μην τρέχει τίποτα.

<https://youtu.be/s9eKJ-cVGBg>

ORIGINAL TITLE

“DER HIMMEL ÜBER BERLIN”

ENGLISH TITLE

WINGS OF DESIRE

YEAR **1984**

DIRECTOR

WIM WENDERS

SCRIPT WRITER

**WIM WENDERS, PETER HANDKE,
RICHARD REITINGER**

COMPOSER

CLIP **41:11-43:59**

PRODUCTION COMPANY

**ROAD MOVIES FILMPRODUKTION, ARGOS
FILMS, WESTDEUTSCHER RUNDFUNK**

DESCRIPTION

Ο δημόσιος χώρος στις ιστορικές του μεταβολές. Ένας ηλικιωμένος άντρας περπατάει εκεί που βρισκόταν κάποτε η Potsdamer Platz και θυμάται τα νιάτα του εκεί και τη ζωή εκεί. Η ταινία είναι του 1984, η Potsdamer Platz ισοπεδώθηκε στους βομβαρδισμούς του Β΄ Παγκοσμίου Πολέμου και τότε ακόμη ήταν ερημωμένη και ακατοίκητη, ενώ πλέον έχει ξανακτιστεί και αξιοποιηθεί.

<https://youtu.be/KBHoIT82JD8>

ORIGINAL TITLE

“PLAYTIME”

ENGLISH TITLE

PLAYTIME

YEAR **1967**

DIRECTOR

JACQUES TATI

SCRIPT WRITER

JACQUES TATI, JACQUES LAGRANGE

COMPOSER

FRANCIS LEMARQUE

CLIP **1:58:40-2:03:15**

PRODUCTION COMPANY

SPECTA FILMS, JOLLY FILM

DESCRIPTION

Ο δημόσιος χώρος ειδωμένος ρεαλιστικά αλλά μαζί και σουρεαλιστικά, ρεαλιστικά αλλά μαζί και ποιητικά, αυτοκίνητα και πάσης λογής οχήματα που πηγαίνουν γύρω γύρω σε μια πλατεία, η πλατεία ως καρουζέλ, τα αυτοκίνητα καθρεφτίζονται σε ένα τζάμι που ανεβοκατεβαίνει και μαζί του κι αυτά λες και είμαστε σε λούνα παρκ, ενώ ταυτόχρονα παρακολουθούμε ένα σωρό άλλα μικροπεριστατικά από διαβάτες, οδηγούς και επιβάτες, ο δημόσιος χώρος και μαζί η ζωή ως μια παράδοση γιορτή, της οποίας το νόημα εκκρεμεί αλλά υπάρχει.

<https://youtu.be/cuylaCVvzEM>

ORIGINAL TITLE

“28 DAYS LATER”

ENGLISH TITLE

28 DAYS LATER

YEAR **2002**

DIRECTOR

DANNY BOYLE

SCRIPT WRITER

ALEX GARLAND

COMPOSER

JOHN MURPHY

CLIP **8:25-13:12**

PRODUCTION COMPANY

DNA FILMS, BRITISH FILM COUNCIL

DESCRIPTION

Ένας φονικός ιός έχει αδειάσει εντελώς τις πόλεις. Ένας άντρας ξυπνά και περιφέρεται σε εμβληματικές τοποθεσίες του Λονδίνου, μόνο και μόνο για να αποδειχθεί ότι ο δημόσιος χώρος χωρίς την παρουσία άλλων ανθρώπων αποκτά μια εντελώς άλλη διάσταση, μετατρέπεται σε κάτι εντελώς διαφορετικό, αφού όλη η δυναμική του είναι οι άνθρωποι που τον γεμίζουν, που τον περιδιαβαίνουν, που τον διασχίζουν, που ζουν μέσα σε αυτόν την καθημερινότητά τους.

Unavailable due to copyrighted material

ORIGINAL TITLE

“LES QUATRE CENTS COUPS”

ENGLISH TITLE

THE 400 BOWS

YEAR **1959**

DIRECTOR

FRANCOIS TRUFFAUT

SCRIPT WRITER

FRANCOIS TRUFFAUT, MARCEL MOUSSY

COMPOSER

JEAN CONSTANTIN

CLIP **39:11-42:15**

PRODUCTION COMPANY

**LES FILMS DU CARROSSE,
EDIF PRODUCTIONS**

DESCRIPTION

Ένα μικρό αγόρι έχει τσακωθεί με τους δικούς του και αποφασίζει απόψε να κοιμηθεί έξω. Ο δημόσιος χώρος του δίνει καταφύγιο και τις πρώτες ύλες για να τα βγάλει πέρα τη νύχτα. Ένα μπουκάλι γάλα που θα κλέψει από ένα κιβώτιο που άφησε ο γαλατάς, λίγο νερό για να πλύνει το πρόσωπο του σπάζοντας τον πάγο από ένα κλειστό συντριβάνι.

https://youtu.be/EZwR_nEEsEk

